Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **DIREKTIVA 2005/68/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 16. novembra 2005

o pozavarovanju in o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 92/49/EGS ter direktiv 98/78/ES in 2002/83/ES

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 323, 9.12.2005, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007	L 247	1	21.9.2007
►**M2**	Direktiva 2008/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008	L 81	71	20.3.2008
►**M3**	Direktiva Sveta 2013/23/EU z dne 13. maja 2013	L 158	362	10.6.2013

popravljena z:

►**C1** Popravek, UL L 270, 13.10.2007, str. 32 (2005/68/ES)

▼B

DIREKTIVA 2005/68/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. novembra 2005

o pozavarovanju in o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 92/49/EGS ter direktiv 98/78/ES in 2002/83/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 47(2) in 55 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja ([3]), Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja ([4]) in Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/83/ES z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju ([5]) vsebujejo določbe o začetku opravljanja in opravljanju neposrednega zavarovanja v Skupnosti.

(2) Te direktive zavarovalnicam določajo pravni okvir za opravljanje zavarovalnih dejavnosti na notranjem trgu, iz naslova pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, da bi zavarovalnicam s sedežem v Skupnosti olajšali izpolnjevanje obveznosti, ki se nahajajo znotraj Skupnosti in imetnikom polic omogočili, da se lahko obrnejo ne samo na zavarovatelje s sedežem v njihovi državi, temveč tudi na zavarovatelje s sedežem v Skupnosti in drugih državah članicah.

([1]) UL C 120, 20.5.2005, str. 1.
([2]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 17. oktobra 2005.
([3]) UL L 228, 16.8.1973, str. 3. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).
([4]) UL L 228, 11.8.1992, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.
([5]) UL L 345, 19.12.2002, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

▼B

(3) Režim, ki ga določajo te direktive, se uporablja za zavarovalnice, ki opravljajo dejavnost neposrednega zavarovanja, glede izvajanja njihovega celotnega poslovanja, tako dejavnosti neposrednega zavarovanja pa tudi dejavnosti pozavarovanja s sprejetimi obveznostmi; vendar se za dejavnosti pozavarovanja, ki jih izvajajo specializirane pozavarovalnice, ne uporablja ta režim ali kateri koli režim, določen z zakonodajo Skupnosti.

(4) Pozavarovanje je pomembna finančna dejavnost, saj zavarovalnicam, ki opravljajo dejavnost neposrednega zavarovanja, z olajšanjem širše porazdelitve nevarnosti na svetovni ravni omogoča višje zmogljivosti prevzemanja zavarovanj in zagotavljanja zavarovalnega kritja ter tudi zmanjšanja stroškov; nadalje igra pozavarovanje temeljno vlogo pri zagotavljanju finančne stabilnosti, saj je bistveni element pri zagotavljanju močne finančne trdnosti in stabilnost trga neposrednega zavarovanja, pa tudi finančnega sistema v celoti, saj vključuje glavne finančne posrednike in institucionalne vlagatelje.

(5) Direktiva Sveta 64/225/EGS z dne 25. februarja 1964 o odpravi omejitev pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev na področjih pozavarovanja in retrocesije ([1]) je odpravila omejitve pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev v zvezi z državljanstvom ali prebivališčem izvajalca pozavarovanja. Vendar ni odpravila omejitve, ki jih povzročajo razlike med nacionalnimi določbami glede nadzora skrbnega in varnega poslovanja pozavarovanja. Zaradi tega se stopnja nadzora pozavarovalnic v Skupnosti zelo razlikuje, kar ustvarja ovire za opravljanje dejavnosti pozavarovanja, kot je obveznost pozavarovalnic, da zastavijo sredstva za kritje njenega dela zavarovalnotehničnih rezervacij zavarovalnic, ki opravljajo dejavnost neposrednega zavarovanja, pa tudi različna nadzorna pravila, ki jih morajo pozavarovalnice izpolnjevati v različnih državah članicah, kjer poslujejo, ali pa posredni nadzor različnih vidikov pozavarovalnice, ki ga izvajajo pristojni organi zavarovalnic, ki opravljajo dejavnost neposrednega zavarovanja.

(6) Akcijski načrt za finančne storitve je pozavarovanje opredelil kot sektor, ki potrebuje ukrepanje na ravni Skupnosti za vzpostavitev notranjega trga za finančne storitve. Nadalje, glavni finančni forumi, kot je Mednarodni monetarni sklad in Mednarodna organizacija zavarovalnih nadzornikov (IAIS), so opozorili na pomanjkanje usklajenih pravil nadzora pozavarovanja na ravni Skupnosti, ki predstavlja pomembno vrzel v ureditvenem okviru finančnih storitev, ki jo je treba zapolniti.

(7) Namen te direktive je vzpostavitev nadzornega ureditvenega okvira za varno in skrbno poslovanje dejavnosti pozavarovanja v Skupnosti. Je del zakonodaje Skupnosti na področju zavarovanja, katere cilj je vzpostavitev notranjega trga v sektorju zavarovanja.

([1]) UL 56, 4.4.1964, str. 878.

▼B

(8) Ta direktiva se sklada z glavnim mednarodnim delom, izvedenim na podlagi pravil skrbnega in varnega poslovanja, predvsem z IAIS.

(9) Ta direktiva sledi pristopu zakonodaje Skupnosti, sprejete v zvezi z neposrednim zavarovanjem tako, da izvaja usklajevanje, ki je ključnega pomena, potrebno in zadostno za zagotovitev vzajemnega priznavanja dovoljenj in sistemov nadzora skrbnega in varnega poslovanja, s čimer je omogočena izdaja enotnega dovoljenja, veljavnega na celotnem ozemlju Skupnosti, in uporaba načela nadzora matične države članice.

(10) Zato se za začetek opravljanja in za opravljanje dejavnosti pozavarovanja uporablja enotno dovoljenje, ki ga izdajo pristojni organi države članice, v kateri ima pozavarovalnica svoj sedež. Takšno dovoljenje podjetju omogoča, da posluje na celotnem območju Skupnosti iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev. Država članica podružnice ali opravljanja storitev od pozavarovalnice, ki želi na njenem ozemlju opravljati dejavnosti pozavarovanja in je že prejela dovoljenje v svoji matični državi članici, ne sme zahtevati novega dovoljenja. Nadalje se za pozavarovalnico, ki je že prejela dovoljenje v svoji matični državi članici, ne bi smel izvajati dodatni nadzor ali pregledi glede njene finančne trdnosti, ki jih izvajajo pristojni organi zavarovalnice, ki je pozavarovana s to pozavarovalnico. Nadalje, države članice od pozavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v Skupnosti, ne bi smele zahtevati predložitve sredstev zavarovanja za kritje njenega dela zavarovalno-tehničnih rezervacij cedenta. Treba bi bilo določiti pogoje za izdajo ali odvzem takšnega dovoljenja. Pristojni organi ne bi smeli izdati ali podaljšati dovoljenja pozavarovalnici, ki ne izpolnjuje pogojev, določenih v tej direktivi.

(11) Ta direktiva bi se morala uporabljati za pozavarovalnice, ki izvajajo izključno dejavnost pozavarovanja in ne opravljajo dejavnosti neposrednega zavarovanja; uporabljati pa bi se tudi morala za tako imenovane lastne pozavarovalnice, ki so jih ustanovila ali so v lasti finančnih podjetij, razen zavarovalnic ali pozavarovalnic ali skupine zavarovalnic ali pozavarovalnic, za katere se uporablja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/78/ES z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini ([1]), ali več nefinančnih podjetij, katerih namen je zagotoviti pozavarovalno kritje izključno za nevarnosti podjetij, katerim pripadajo. Sklicevanje na pozavarovalnice v tej direktivi bi moralo vključevati tudi lastne pozavarovalnice, razen če obstajajo posebne določbe za lastne pozavarovalnice. Lastne pozavarovalnice ne krijejo nevarnosti, ki izhajajo iz zunanje

([1]) UL L 330, 5.12.1998, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

▼B

dejavnosti neposrednega zavarovanja ali pozavarovanja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki spada v skupino. Ob tem zavarovalnice in pozavarovalnice, ki spadajo v finančni konglomerat, ne smejo biti lastnice lastnega podjetja.

(12) Vseeno naj se ta direktiva ne uporablja za zavarovalnice, za katere se že uporabljata Direktivi 73/239/EGS ali 2002/83/ES; vendar, da bi zagotovili finančno trdnost zavarovalnic, ki opravljajo tudi dejavnost pozavarovanja in da posebne značilnosti teh dejavnosti kapitalske zahteve teh zavarovalnic primerno upoštevajo, naj se določbe glede minimalnega kapitala pozavarovalnic iz te direktive uporabljajo za dejavnosti pozavarovanja teh zavarovalnic, če obseg njihovih dejavnosti pozavarovanja predstavlja pomemben del njihovega celotnega poslovanja.

(13) Ta direktiva naj se ne uporablja za zagotavljanje pozavarovalnega kritja, ki ga zaradi bistvenega javnega interesa izvaja ali v celoti jamči država članica in ki deluje kot pozavarovatelj zadnje možnosti, zlasti kadar je zaradi posebnih razmer na trgu neizvedljivo pridobiti ustrezno komercialno kritje; v zvezi s tem bi moralo pomanjkanje „ustreznega komercialnega kritja“ v glavnem pomeniti tržno nepravilnost, za katero je značilno očitno pomanjkanje ustreznega obsega zavarovalniških ponudb, čeprav pretirane premije ne bi smele same po sebi pomeniti neustreznosti tega komercialnega kritja. Člen 1(2)(d) te direktive se uporablja tudi za dogovore med zavarovalnicami, za katere se uporabljata direktivi 73/239/EGS ali 2002/83/ES ter katerih cilj je pridobivanje finančnih zahtevkov, ki izhajajo iz velikega tveganja, kot je terorizem.

(14) Pozavarovalnice morajo svoje cilje omejiti na dejavnosti pozavarovanja in s tem povezano delovanje. Ta zahteva pozavarovalnici omogoča, da na primer nadaljuje z dejavnostmi, kot so analize tveganj s področja statističnega ali aktuarskega svetovanja ali raziskovalna dejavnost za stranke. Vključuje lahko tudi funkcijo holdinga in dejavnosti v zvezi z dejavnostjo finančnega sektorja v smislu točke 8 člena 2 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/87/ES z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([1]). Ta zahteva v nobenem primeru ne omogoča izvajanja nepovezanih bančnih in finančnih dejavnosti.

(15) Ta direktiva bi morala razjasnjevati pooblastila in sredstva nadzora, dodeljena pristojnim organom. Pristojni organi matične države članice pozavarovalnice bi morali biti odgovorni za nadzorovanje finančne trdnosti pozavarovalnic, vključno s

([1]) UL L 35, 11.2.2003, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

▼B

stanjem kapitalske ustreznosti, vzpostavitvijo primernih zavarovalno-tehničnih rezervacij in izravnalnih rezervacij ter kritjem teh določb in rezervacij s kvalitetnim premoženjem.

(16) Pristojni organi držav članic bi morali razpolagati s sredstvi nadzora, ki so potrebna za zagotovitev pravilnega poslovanja pozavarovalnic na celotnem ozemlju Skupnosti iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev. Predvsem bi morali biti zmožni uvesti primerna varovala ali naložiti kazni za preprečevanje nepravilnosti in kršitev določb glede nadzora pozavarovanja.

(17) Določbe o prenosu portfeljev bi morale biti v skladu z enotnim dovoljenjem, predvidenim v tej direktivi. Uporabljati bi se morale za različne vrste prenosov portfeljev med pozavarovalnicami, kot so prenosi portfeljev, ki so posledica združevanja pozavarovalnic ali drugih instrumentov prava družb, ali prenosi portfeljev velikih izgub v stečajnem postopku na drugo pozavarovalnico. Razen tega bi morale določbe o prenosih portfeljev vključevati določbe, ki zadevajo zlasti prenos portfelja pogodb, sklenjenih v skladu s pravico do ustanavljanja ali svobodo opravljanja storitev, na drugo pozavarovalnico.

(18) Treba bi bilo omogočiti izmenjavo podatkov med pristojnimi organi ter organi ali telesi, ki na podlagi svoje funkcije pomagajo krepiti stabilnost finančnega sistema. Da bi ohranili zaupno naravo posredovanih podatkov, mora seznam naslovnikov ostati znotraj strogih omejitev. Zato bi bilo treba podrobno opredeliti pogoje za pooblastilo prej omenjene izmenjave podatkov; nadalje, kjer je določeno, da se lahko nekateri podatki razkrijejo le, če se s tem izrecno strinjajo pristojni organi, lahko slednji, če je ustrezno, svoje strinjanje pogojujejo z upoštevanjem strogih pogojev za razkrivanje podatkov. V zvezi s tem in z namenom zagotavljanja ustreznega nadzora pristojnih organov nad pozavarovalnicami, bi morala ta direktiva določati pravila, ki državam članicam omogočajo sklenitev sporazumov o izmenjavi podatkov s tretjimi državami, pod pogojem, da za razkrite podatke velja primerno jamstvo poslovne skrivnosti.

(19) Za krepitev nadzora skrbnega in varnega poslovanja pozavarovalnic bi bilo treba določiti, da so revizorji obvezani nemudoma poročati pristojnim organom, kadar koli med opravljanjem svojih nalog ugotovijo, da obstajajo v skladu s to direktivo dejavniki, ki bi lahko resno vplivali na finančni položaj ali administrativno in računovodsko organizacijo pozavarovalnice. Ob upoštevanju tega cilja je zaželeno, da država članica zagotovi izvajanje te obveznosti v vseh okoliščinah, v katerih revizorji odkrijejo taka dejstva med opravljanjem svojih nalog v podjetju, ki je tesno povezano

▼B

s pozavarovalnico. Obveza revizorjev, da pristojnim organom po potrebi sporočajo nekatera dejstva in odločitve, povezane s pozavarovalnico, ki jih odkrijejo med opravljanjem svojih nalog v nepozavarovalnem podjetju, sama po sebi ne spremeni narave njihovih nalog v tem podjetju niti načina opravljanja teh nalog v istem podjetju.

(20) Treba bi bilo predvideti določitev uporabe te direktive za obstoječe pozavarovalnice, ki so že prejele dovoljenje ali so imele pravico opravljanja poslov pozavarovanja v skladu z določbami držav članic pred začetkom uporabe te direktive.

(21) Da bi pozavarovalnicam omogočili izpolnitev svojih obveznosti, bi morala matična država članica od pozavarovalnice zahtevati vzpostavitev primernih zavarovalno-tehničnih rezervacij. Znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij naj se določi skladno z Direktivo Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic ([1]), v zvezi z dejavnostjo življenjskega pozavarovanja pa bi lahko matična država članica določila bolj podrobna pravila v skladu z Direktivo 2002/83/ES.

(22) Pozavarovalnica, ki opravlja posle pozavarovanja v zvezi s kreditnim zavarovanjem, njeni posli kreditnega pozavarovanja pa znašajo več kot le manjši del celotnega poslovanja, bi morala oblikovati izravnalne rezervacije, ki niso del minimalnega kapitala; te rezervacije bi se morale izračunati v skladu z eno od metod, ki so določene v Direktivi 73/239/EGS in veljajo za enakovredne; nadalje bi ta direktiva matičnim državam članicam morala omogočiti, da tudi od pozavarovalnic, katerih sedež je na njihovem ozemlju, zahtevajo oblikovanje izravnalnih rezervacij za vrste nevarnosti, razen kreditnega pozavarovanja po pravilih, ki jih je določila tista matična država članica. V skladu z uvedbo mednarodnih standardov za poročanje o finančnem položaju (IFRS 4) bi morala ta direktiva razjasniti preudarno obravnavo izravnalnih rezervacij, uveljavljenih v skladu s to direktivo. Ker pa je treba nadzor pozavarovanja ponovno presoditi v skladu s projektom Solventnost II, ta direktiva predhodno ne določa nikakršnega nadaljnjega nadzora pozavarovanja v okviru Solventnosti II.

(23) Pozavarovalnica bi morala razpolagati s sredstvi za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij in izravnalnih rezervacij, ki upoštevajo vrsto poslovanja, predvsem naravo, znesek in trajanje pričakovanih zneskov škode, da bi zagotovili zadostnost, likvidnost,

([1]) UL L 374, 13.12.1991, str. 7. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/51/ES (UL L 178, 17.7.2003, str. 16).

▼B

varnost, kakovost, donosnost in ujemanje naložb, za katere bi moralo podjetje zagotoviti, da so raznolike in zadostno razpršene, da bi podjetju omogočili odgovor na spreminjajoče se gospodarske okoliščine, predvsem glede razvoja na finančnih trgih in trgih z nepremičninami ali večjih katastrofalnih dogodkov.

(24) Potrebno je, da imajo pozavarovalnice za preprečevanje neželenih nihanj v poslovanju poleg zavarovalno-tehničnih rezervacij tudi dodatno rezervo, imenovano minimalni kapital, ki ga predstavljajo prosta sredstva in z dovoljenjem pristojnega organa tudi druga implicitna sredstva za preprečevanje neželenih nihanj v poslovanju. Ta zahteva je pomemben element nadzora skrbnega in varnega poslovanja. Do pregleda obstoječega režima minimalnega kapitala, ki ga Komisija izvaja pod imenom „Projekt Solventnost II“, bi se za določitev zahtevanega minimalnega kapitala pozavarovalnic morale uporabljati pravila iz obstoječe zakonodaje na področju neposrednega zavarovanja.

(25) Glede na podobnosti med življenjskim pozavarovanjem, ki krije smrtno tveganje, in neživljenjskim pozavarovanjem, zlasti kritjem tveganj zavarovanja in trajanjem pogodb življenjskega pozavarovanja, bi bilo treba v skladu z določbami te direktive določiti zahtevani minimalni kapital za življenjsko pozavarovanje za izračun zahtevanega minimalnega kapitala za neživljenjsko pozavarovanje; kljub temu bi bilo treba matični državi članici omogočiti, da pri določanju zahtevanega minimalnega kapitala pri dejavnostih življenjskega pozavarovanja, ki so povezane z investicijskimi skladi ali sodelujočimi pogodbami, uporabi pravila, predvidena v Direktivi 2002/83/ES.

(26) Da bi upoštevali posebno naravo nekaterih vrst pozavarovalnih pogodb ali posebnih vrst poslovanja, bi bilo treba predvideti prilagoditve izračuna zahtevanega minimalnega kapitala; te prilagoditve naj določi Komisija po posvetovanju z Evropskim odborom za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljenim s Sklepom Komisije 2004/9/ES ([1]) pri izvajanju izvedbenih pooblastil, prenesenih s Pogodbo.

(27) Treba je sprejeti ukrepe z uporabo regulativnega postopka iz člena 5 Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([2]).

(28) Seznam postavk, ki lahko predstavljajo razpoložljivi minimalni kapital, določen s to direktivo, bi moral biti enak seznamu iz direktiv 73/239/EGS in 2002/83/ES.

([1]) UL L 3, 7.1.2004, str. 34.
([2]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

(29) Da bi zagotovili, da podjetja že ob ustanovitvi razpolagajo z ustreznimi sredstvi in preprečili, da bi med prihodnjim opravljanjem dejavnosti minimalni kapital padel pod najnižjo mejo varnosti, bi morale pozavarovalnice razpolagati z zajamčenim kapitalom; vendar bi bilo treba poskrbeti za možnost matičnih držav članic, da vzpostavijo zajamčeni kapital, potreben za lastne pozavarovalnice v nižjem znesku, da bi upoštevali specifičnosti lastnih pozavarovalnic.

(30) Nekatere določbe te direktive opredeljujejo minimalne standarde. Matična država članica pa bi morala biti sposobna določiti strožja pravila za pozavarovalnice, katerim so organi teh držav izdali dovoljenja, predvsem glede zahtev minimalnega kapitala.

(31) Direktiva bi se morala uporabljati za končne pozavarovalne dejavnosti; zato je za namene te direktive treba podati opredelitev pojma končnega pozavarovanja; zaradi posebne narave te vrste pozavarovalne dejavnosti bi morala matična država članica imeti možnost, da določi posebne določbe za izvajanje končnih pozavarovalnih dejavnosti. Določbe se v določenih posebnih točkah lahko razlikujejo od splošne ureditve, določene s to direktivo.

(32) Ta direktiva bi morala predvideti pravila v zvezi s tistimi namenskimi družbami, ki prevzamejo tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic. Posebna narava takšnih namenskih družb, ki niso zavarovalnice ali pozavarovalnice, zahteva vzpostavitev posebnih določb v državah članicah. Ob tem bi morala ta direktiva zagotoviti, da matična država članica določi podrobnejša pravila za določitev okoliščin, v katerih se izredni zneski iz namenskih družb lahko uporabijo kot sredstva, ki pokrivajo zavarovalno tehnične rezervacije zavarovalnic ali pozavarovalnic. Ta direktiva bi morala predvideti tudi, da se izterljive zneske namenskih družb lahko ocenjuje kot odbitne količine na podlagi pozavarovanja ali pogodb o retrocesiji, v mejah, določenih s to direktivo, ki temelji na prošnji zavarovalnice ali pozavarovalnice pristojnemu organu, in po sporazumu tega organa.

(33) Treba je določiti ukrepe za primere, ko finančni položaj pozavarovalnice postane takšen, da podjetje težko izpolnjuje svoje obveznosti iz zavarovalnih pogodb. V posebnih razmerah je treba pristojne organe pooblastiti, da lahko pravočasno ukrepajo, vendar morajo pri izvajanju teh pooblastil pristojni organi obveščati pozavarovalnice o razlogih za tovrstne nadzorne ukrepe

▼B

v skladu z načeli smotrnega upravljanja in predpisanega postopka. Dokler obstajajo takšne razmere, pristojni organi ne bi smeli izdajati potrdil o kapitalski ustreznosti pozavarovalnic.

(34) Treba je predvideti sodelovanje med pristojnimi organi držav članic, da bi zagotovili, da pozavarovalnica izvaja svoje dejavnosti iz naslova pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev v skladu z določbami, ki veljajo zanjo v državi članici gostiteljici.

(35) Treba bi bilo predvideti pravno sredstvo za primer zavrnitve izdaje dovoljenja ali odvzema dovoljenja.

(36) Pomembno je določiti, da se za pozavarovalnice, katerih sedež je izven Skupnosti in ki opravljajo dejavnosti pozavarovanja v Skupnosti, ne bi uporabljale določbe za ugodnejšo obravnavo od tistih za pozavarovalnice, ki imajo svoj sedež v državi članici.

(37) Da bi upoštevali mednarodne vidike pozavarovanja, bi bilo treba določiti možnost sklenitve mednarodnih sporazumov s tretjo državo, katerih namen je opredelitev sredstev nadzora nad subjekti pozavarovanja, ki opravljajo dejavnost na ozemlju vsake pogodbenice.

(38) Treba bi bilo določiti prilagodljiv postopek za omogočanje presoje enakovrednih pravil skrbnega in varnega poslovanja s tretjimi državami na podlagi Skupnosti, tako da se izboljša liberalizacija storitev pozavarovanja v tretjih državah z ustanavljanjem ali čezmejnim zagotavljanjem storitev. V ta namen naj ta direktiva predvidi postopke za pogajanja s tretjimi državami.

(39) Komisijo bi bilo treba pooblastiti za sprejem izvedbenih ukrepov, pod pogojem, da ti ne spreminjajo temeljnih elementov te direktive. Ti izvedbeni ukrepi naj Skupnosti omogočajo, da upošteva nadaljnji razvoj pozavarovanja. Ukrepi potrebni za izvajanje te direktive naj se sprejmejo v skladu s Sklepom 1999/468/ES.

(40) Treba bi bilo prilagoditi obstoječi pravni okvir Skupnosti za zavarovanje, da bi upoštevali nov nadzorni režim za pozavarovalnice, ki ga določa ta direktiva, in zagotovili dosledni ureditveni okvir za celoten zavarovalni sektor. Zlasti bi bilo treba prilagoditi obstoječe določbe, ki dovoljujejo „posredni nadzor“ organov, pristojnih za nadzor zavarovalnic, ki opravljajo dejavnost neposrednega zavarovanja, nad pozavarovalnicami. Nadalje je treba odpraviti trenutne določbe, ki državam članicam omogočajo, da zahtevajo zastavo sredstev, ki pokrivajo zavarovalno-tehnične rezervacije zavarovalnice, in to ne glede na obliko tovrstne zahteve, kadar je zavarovatelj pozavarovan s pozavarovalnico, ki je dobila dovoljenje skladno s to direktivo, ali z zavarovalnico. Končno, bi bilo treba določiti, da se za zahtevani minimalni kapital za zavarovalnice, ki opravljajo dejavnosti pozavarovanja,

▼B

če takšne dejavnosti predstavljajo pomemben del njihovega poslovanja, uporabljajo pravila za kapitalsko ustreznost za pozavarovalnice, določena v tej direktivi. Zato bi bilo treba skladno s tem spremeniti direktive 73/239/EGS, 92/49/EGS in 2002/83/ES.

(41) Direktiva 98/78/ES bi se morala spremeniti, da se zagotovi, da se za pozavarovalnice v zavarovalniški ali pozavarovalniški skupini uporablja dopolnilni nadzor na enak način, kot za zavarovalnice, ki so trenutno del zavarovalniške skupine.

(42) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ([1]) se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.

(43) Ker cilja te direktive, in sicer vzpostavitve pravnega okvira za začetek opravljanja in za opravljanje dejavnosti pozavarovanja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za dosego tega cilja.

(44) Ker ta direktiva opredeljuje minimalne standarde, lahko države članice določijo strožja pravila –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila za začetek opravljanja in opravljanje samostojne dejavnosti pozavarovanja pozavarovalnic, ki izvajajo le dejavnosti pozavarovanja in so ustanovljene v državi članici ali se tam želijo ustanoviti.

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

(a) zavarovalnice, za katere se uporabljata direktivi 73/239/EGS ali 2002/83/ES;

(b) dejavnosti in organe iz členov 2 in 3 Direktive 73/239/EGS;

([1]) UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

▼B

(c) dejavnosti in organe, navedene v členu 3 Direktive 2002/83/ES;

(d) dejavnosti pozavarovanja, ki ga opravlja ali zanj v celoti jamči vlada države članice, kadar zaradi znatnega javnega interesa deluje kot pozavarovatelj zadnje možnosti, vključno v primeru, ko to zahteva položaj na trgu, na katerem je neizvedljivo doseči ustrezno komercialno kritje.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „pozavarovanje“ pomeni dejavnost, ki sestoji iz sprejemanja nevarnosti, ki jih odstopi zavarovalnica ali druga pozavarovalnica. V primeru pozavarovalnice Lloyd’s pozavarovanje pomeni tudi sprejemanje nevarnosti, ki jih odstopi kateri koli član pozavarovalnice Lloyd’s, s strani zavarovalnice ali pozavarovalnice, razen pozavarovalnice Lloyd’s;

(b) „lastna pozavarovalnica“ pomeni pozavarovalnico, ki je v lasti finančnega podjetja, razen zavarovalnice, pozavarovalnice ali skupine zavarovalnic ali pozavarovalnic, za katere se uporablja Direktiva 98/78/ES, ali nefinančnega podjetja, katerih namen je zagotoviti pozavarovalno kritje izključno za nevarnosti za podjetja ali podjetij, katerim pripada, ali za podjetje ali podjetja iz skupine, katerih članica je lastna pozavarovalnica;

(c) „pozavarovalnica“ pomeni podjetje, ki je pridobilo uradno dovoljenje v skladu s členom 3;

(d) „podružnica“ pomeni zastopstvo ali podružnico pozavarovalnice;

(e) „poslovalnica“ pomeni sedež ali podružnico pozavarovalnice, ob upoštevanju točke (d);

(f) „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri je sedež pozavarovalnice;

(g) „država članica podružnice“ pomeni državo članico, v kateri je podružnica;

(h) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, kjer ima pozavarovalnica podružnico ali opravlja storitve;

(i) „obvladovanje“ pomeni razmerje med matičnim podjetjem in hčerinskim podjetjem, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS ([1]), ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;

([1]) Sedma direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL L 193, 18.7.1983, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES.

▼B

(j) „kvalificirani delež“ pomeni neposredno ali posredno udeležbo v podjetju, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic ali ki omogoča precejšen vpliv na upravljanje podjetja, v katerem ima drugo podjetje ta kvalificirani delež;

(k) „matično podjetje“ pomeni nadrejeno podjetje, kakor je opredeljeno v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS;

(l) „hčerinsko podjetje“ pomeni podrejeno podjetje, kakor je opredeljeno v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS;

(m) „pristojni organi“ so tisti državni organi, ki so z zakonom ali drugim predpisom pooblaščeni za nadzor pozavarovalnic;

(n) „tesne povezave“ pomenijo položaj, ko sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezani z:

(i) udeležbo, to pomeni z lastništvom, neposrednim ali obvladovanjem, 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja; ali

(ii) nadzorom, v vseh primerih iz členov 1(1) in (2) Direktive 83/349/EGS, ali podobno razmerje med fizično ali pravno osebo in podjetjem;

(o) „finančno podjetje“ pomeni enega od naslednjih subjektov:

(i) kreditna institucija, finančna institucija ali podjetje za pomožne bančne storitve v smislu člena 1(5) in (23) Direktive 2000/12/ES ([1]);

(ii) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES;

(iii) investicijska družba ali finančna institucija v smislu točke 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES ([2]);

(iv) mešani finančni holding v smislu člena 2(15) Direktive 2002/87/ES;

(p) „namenska družba“ pomeni katero koli podjetje, registrirano ali ne, razen obstoječe zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki prevzame tveganja zavarovalnic ali pozavarovalnic in v celoti financira izpostavljenost takim tveganjem iz donosa izdaje dolga ali iz katerega drugega finančnega mehanizma, kjer so pravice odplačila za takšen dolg ali drug finančni mehanizem odvisne od obveznosti pozavarovanja te družbe;

(q) „končno pozavarovanje“ pomeni pozavarovanje, na podlagi katerega največja določena možnost izgube, izražena kot največje preneseno gospodarsko tveganje, ki izhaja iz pomembnih nevarnosti zavarovalnih pogodb in prenosov časovnih nevarnosti, presega premijo v času veljavnosti pogodbe, za omejeno, ampak pomembno vsoto, skupaj z najmanj eno od naslednjih dveh značilnosti:

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/12/ES z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 126, 26.5.2000, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

([2]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/39/ES z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

▼B

(i) določena in materialna obravnava časovne vrednosti denarja;

(ii) pogodbene določbe za uravnavanje stanja gospodarske izkušnje med stranmi v času doseganja prenosa ciljnega tveganja.

2. Za namene odstavka 1(a) tega člena se zagotovitev kritja pozavarovalnice za institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki spada na področje uporabe Direktive 2003/41/ES ([1]), in v primeru, da zakonodaja matične države članice institucije dovoljuje takšno zagotovitev, prav tako šteje kot dejavnost, ki spada na področje uporabe te direktive.

Za namene odstavka 1(d) tega člena se vsaka trajna navzočnost pozavarovalnice na območju države članice obravnava enako kakor zastopstvo ali podružnica, tudi če ta nima oblike podružnice ali zastopstva, ampak jo predstavlja le pisarna, ki jo vodi lastno osebje podjetja ali neodvisna oseba s stalnim dovoljenjem, da dela za podjetje tako, kakor bi delalo zastopstvo.

▼M1

Za namene odstavka 1(j) v okviru členov 12 in 19 do 23 ter glede drugih vrednosti deležev iz členov 19 do 23 se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES ([2]) in pogoji o združevanju teh pravic, določeni v členu 12(4) in (5) omenjene direktive.

Države članice ne upoštevajo glasovalnih pravic ali deležev, ki so jih investicijska podjetja ali kreditne institucije morda pridobile prek prodaje prve izdaje finančnih instrumentov in/ali plasiranja finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz točke 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, pod pogojem, da se te pravice po eni strani ne uveljavljajo ali drugače uporabljajo za poseganje v upravljanje izdajatelja in da se po drugi strani prodajo v enem letu od pridobitve.

▼B

Za namene odstavka 1(l) tega člena se vsako hčerinsko podjetje hčerinskega podjetja prav tako šteje za hčerinsko podjetje podjetja, ki je njuno končno matično podjetje.

Za namene odstavka 1(n) tega člena:

— se vsako hčerinsko podjetje hčerinskega podjetja šteje kot hčerinsko podjetje matičnega podjetja, ki je na čelu teh podjetij,

— se položaj, ko sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb trajno povezani z eno in isto osebo z razmerjem obvladovanja, prav tako šteje za tesno povezavo med takimi osebami.

3. Kadar se ta direktiva nanaša na euro, velja za menjalno vrednost v nacionalni valuti od 31. decembra vsakega leta menjalna vrednost zadnjega dne predhodnega meseca oktobra, za katerega so na voljo menjalne vrednosti za euro v vseh ustreznih valutah Skupnosti.

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2003/41/ES z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 235, 23.9.2003, str. 10).

([2]) Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

▼B

NASLOV II

ZAČETEK OPRAVLJANJA POZAVAROVANJA IN IZDAJA DOVOLJENJA POZAVAROVALNICI

Člen 3

Načelo dovoljenja

Za začetek opravljanja dejavnosti pozavarovanja se uporablja predhodno uradno dovoljenje.

Za takšno dovoljenje pri pristojnem organu matične države članice zaprosi:

(a) vsaka pozavarovalnica, ki ustanovi svoj sedež na ozemlju te države;

(b) vsaka pozavarovalnica, ki po pridobitvi dovoljenja svoje dejavnosti razširi še na druge dejavnosti pozavarovanja, poleg tistih, za katere je že pridobila dovoljenje.

Člen 4

Področje uporabe dovoljenja

1. Dovoljenje je skladno s členom 3 veljavno za celotno Skupnost. S tem dovoljenjem lahko zavarovalnica opravlja dejavnosti iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev.

2. Dovoljenje se izda za dejavnosti neživljenjskega pozavarovanja, dejavnosti življenjskega pozavarovanja ali vse vrste dejavnosti pozavarovanja v skladu z zahtevo prosilca.

Obravnava se glede na poslovni načrt, ki mora biti predložen v skladu s členoma 6(b) in 11, in izpolnitev pogojev, ki jih za dovoljenje določa država članica, v kateri je bil vložen zahtevek za dovoljenje.

Člen 5

Oblika pozavarovalnice

1. Matična država članica zahteva, da vsaka pozavarovalnica, ki zaprosi za dovoljenje, sprejme eno od oblik iz Priloge I.

Pozavarovalnica lahko sprejme tudi obliko evropske družbe (SE), kakor je opredeljena v Uredbi (ES) št. 2157/2001 ([1]).

2. Poleg tega lahko države članice po potrebi ustanavljajo podjetja v kateri koli javnopravni obliki, če je cilj takšnih podjetij opravljanje pozavarovalnih poslov pod enakimi pogoji, kakor veljajo za zasebnopravna podjetja.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 2157/2001 z dne 8. oktobra 2001 o statutu evropske družbe (SE) (UL L 294, 10.11.2001, str. 1). Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 885/2004 (UL L 168, 1.5.2004, str. 1).

▼B

Člen 6

Pogoji

Matična država članica zahteva od vsake zavarovalnice, ki zaprosi za dovoljenje, da:

(a) omeji svoj namen poslovanja na dejavnosti pozavarovanja in s tem povezane dejavnosti; ta zahteva lahko vključuje funkcijo holdinga in dejavnosti v zvezi z dejavnostjo finančnega sektorja v smislu točke 8 člena 2 Direktive 2002/87/ES;

(b) predloži poslovni načrt v skladu s členom 11;

(c) razpolaga z minimalnim zajamčenim kapitalom, predvidenim v členu 40(2);

(d) jo učinkovito vodijo osebe dobrega slovesa s potrebnimi poklicnimi kvalifikacijami ali izkušnjami.

Člen 7

Tesne povezave

1. Če obstajajo tesne povezave med pozavarovalnicami in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, pristojni organi izdajo dovoljenje le, če te povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja njihovih nadzornih funkcij.

2. Pristojni organi prav tako zavrnejo izdajo dovoljenja, če zakoni ali drugi predpisi v državi nečlanici, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je pozavarovalnica tesno povezana, ali težave pri njihovem izvrševanju, preprečujejo učinkovito izvajanje nadzornih funkcij pristojnih organov.

3. Pristojni organi zahtevajo, da jim pozavarovalnice posredujejo podatke, potrebne za stalno spremljanje skladnosti s pogoji iz odstavka 1.

Člen 8

Sedež pozavarovalnice

Države članice zahtevajo, da je sedež pozavarovalnice v isti državi članici kot njihovi registrirani sedeži.

Člen 9

Zavarovalni pogoji in premijski ceniki

1. Ta direktiva državam članicam ne preprečuje ohranitve ali uvedbe zakonov ali drugih predpisov, ki zahtevajo odobritev memoranduma in statuta ter posredovanje dokumentacije, potrebne za redno opravljanje nadzora.

▼B

2. Vendar države članice ne smejo sprejeti določb, ki zahtevajo predhodno potrjevanje ali sistematično uradno obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, premijskih cenikih in obrazcih ali drugih tiskovinah, ki jih pozavarovalnica namerava uporabljati pri njenem poslovanju s cedenti ali retro-cedenti.

Člen 10

Gospodarske zahteve trga

Države članice ne smejo zahtevati, da se vloga za izdajo dovoljenja preuči glede na gospodarske zahteve trga.

Člen 11

Poslovni načrt

1. Poslovni načrt iz člena 6(b) vključuje podatke ali dokazila o:

(a) naravi nevarnosti, ki jih pozavarovalnica želi kriti;

(b) vrstah ureditev pozavarovanja, ki jih pozavarovalnica želi skleniti s cedenti;

(c) vodilnih načelih glede retrocesije;

(d) postavkah, ki sestavljajo minimalni zajamčeni kapital;

(e) oceni glede stroškov vzpostavitve upravnih služb in organizacije za zaščito poslovanja ter finančnih virov za kritje teh stroškov.

2. Poleg zahtev iz odstavka 1 mora poslovni načrt za prva tri poslovna leta vsebovati:

(a) oceno upravljavskih stroškov razen stroškov postavitve, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizij;

(b) ocene premij ali prispevkov in terjatev;

(c) načrt bilance stanja;

(d) ocene finančnih sredstev, namenjenih za kritje prevzetih obveznosti iz zavarovalnih pogodb in minimalnega kapitala.

Člen 12

Delničarji in člani s kvalificiranim deležem

Pristojni organi matične države članice podjetju ne izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti pozavarovanja, dokler niso obveščeni o identiteti delničarjev ali družbenikov, bodisi neposrednih ali posrednih, fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo v tem podjetju kvalificirane deleže, in o velikosti teh deležev.

Isti organi zavrnejo izdajo dovoljenja, če ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju varnega in skrbnega upravljanja pozavarovalnice niso zadovoljni z usposobljenostjo delničarjev ali družbenikov.

▼B

Člen 13

Zavrnitev dovoljenja

Vsaka odločitev za zavrnitev izdaje dovoljenja se natančno utemelji in o tem uradno obvesti zadevno podjetje.

Vsaka država članica določi pravno sredstvo v skladu s členom 53 za primer zavrnitve izdaje dovoljenja.

Pravno sredstvo je treba določiti tudi za primere, v katerih pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja ne obravnavajo do izteka roka šestih mesecev od dneva prejema.

Člen 14

Predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic

1. Treba se je posvetovati s pristojnimi organi druge sodelujoče države članice pred izdajo dovoljenja pozavarovalnici, ki je:

(a) hčerinsko podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici; ali

(c) pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe, ki nadzoruje zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

2. Treba se je posvetovati s pristojnim organom sodelujoče države članice, odgovornim za nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, pred izdajo dovoljenja pozavarovalnici, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

(c) pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe, ki nadzoruje kreditno institucijo ali investicijsko podjetje, ki je pridobila dovoljenje v Skupnosti.

3. Zadevni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem pri oceni primernosti delničarjev in ugleda ter izkušenj direktorjev, ki so udeleženi pri upravljanju drugega subjekta v isti skupini. Medsebojno izmenjata podatke glede ustreznosti delničarjev in ugleda ter izkušenj direktorjev, kar je pomembno za druge pristojne organe, ki sodelujejo pri izdaji dovoljenja, pa tudi za trajajočo oceno skladnosti s pogoji poslovanja.

▼B

NASLOV III

POGOJI, KI UREJAJO OPRAVLJANJE POSLOV POZAVAROVANJA

POGLAVJE 1

Načela in metode finančnega nadzora

Oddelek 1

Pristojni organi in splošna pravila

Člen 15

Pristojni organi in predmet nadzora

1. Za finančni nadzor pozavarovalnice, vključno s posli, ki jih opravlja prek podružnic ali iz naslova svobode opravljanja storitev, je pristojna izključno matična država članica.

Če imajo pristojni organi države članice gostiteljice razlog, da menijo, da bi dejavnosti pozavarovalnice lahko vplivale na njeno finančno trdnost, o tem obvestijo pristojne organe matične države članice pozavarovalnice. Slednji presodijo, ali pozavarovalnica izpolnjuje načela o varnem in skrbnem poslovanju, določena v tej direktivi.

2. Finančni nadzor celotnega poslovanja pozavarovalnice v skladu s členom 1 vključuje preverjanje njene kapitalske ustreznosti, oblikovanja zavarovalno-tehničnih rezervacij, ter sredstev, ki jih krijejo, v skladu z določenimi pravili ali praksami, ki veljajo v matični državi članici na podlagi predpisov, sprejetih na ravni Skupnosti.

3. Matična država članica pozavarovalnice ne sme zavrniti pogodbe o retrocesiji, ki jo sklene pozavarovalnica s pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu s to direktivo ali zavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu z direktivama 73/239/EGS ali 2002/83/ES na podlagi neposredne povezave s finančno trdnostjo te pozavarovalnice ali zavarovalnice.

4. Pristojni organi matične države članice zahtevajo, da vsaka pozavarovalnica uporablja smotrne upravne in računovodske postopke ter ustrezne mehanizme notranjega nadzora.

Člen 16

Nadzor podružnic s sedežem v drugi državi članici

Država članica podružnice predvidi, da lahko v primerih, ko pozavarovalnica, ki je dovoljenje pridobila v drugi državi članici in ki opravlja dejavnosti preko podružnice, pristojni organi matične države članice, potem ko so obvestili pristojne organe države članice podružnice, opravijo preverjanje podatkov na kraju samem, potrebnih za zagotovitev finančnega nadzora podjetja, bodisi sami bodisi s posredovanjem oseb, ki jih imenujejo v ta namen. Organi države članice podružnice lahko sodelujejo v tem preverjanju.

▼B

Člen 17

Računovodstvo, smotrni in statistični podatki: Nadzorna pooblastila

1. Vsaka država članica od vsake pozavarovalnice s sedežem na njenem ozemlju zahteva, da pripravi letne računovodske izkaze, ki zajema vse vrste poslov, finančno stanje in kapitalsko ustreznost.

2. Države članice od pozavarovalnic s sedežem na njihovem ozemlju zahtevajo, da redno oddajajo poročila, skupaj s statističnimi dokumenti, ki so potrebni za nadzor. Pristojni organi si med seboj posredujejo dokumente in podatke, ki so nujni za izvajanje nadzora.

3. Vsaka država članica sprejme vse ukrepe, potrebne za zagotovitev, da imajo pristojni organi pooblastila in sredstva, potrebna za nadzor nad posli pozavarovalnic s sedežem na njihovih ozemljih, vključno s posli, ki jih opravljajo zunaj teh ozemelj.

4. Zlasti se pristojnim organom omogoči:

(a) da opravijo podrobne poizvedbe v zvezi s stanjem pozavarovalnice in vsemi njenimi posli, med drugim z zbiranjem podatkov ali zahtevo po predložitvi dokumentov v zvezi s posli pozavarovanja in retrocesije ter opravljanjem pregledov na kraju samem v prostorih pozavarovalnice;

(b) da sprejmejo kakršne koli ukrepe v zvezi s pozavarovalnico, njenimi direktorji ali menedžerji ali osebami, ki jo nadzorujejo, ki so ustrezni in potrebni za zagotovitev, da dejavnosti pozavarovalnice ostanejo usklajene z zakoni, predpisi in upravnimi določbami v skladu s katerimi mora pozavarovalnica ravnati v vsaki državi članici;

(c) da zagotovijo, da se ti ukrepi izvršujejo, če je potrebno prisilno in če je primerno tudi po sodni poti.

Države članice lahko tudi določijo možnost, da nadzorni organi pridobijo vse podatke v zvezi s pogodbami, ki jih imajo posredniki.

Člen 18

Prenos portfelja

Vsaka država članica pod pogoji, določenimi v nacionalni zakonodaji, pooblasti pozavarovalnice s sedežem na njenem ozemlju, da v celoti ali delno prenesejo portfelj pogodb, sklenjenih bodisi iz naslova pravice do ustanavljanja bodisi iz naslova svobode opravljanja storitev, na prevzemno poslovalnico s sedežem v Skupnosti, če pristojni organi matične države članice prevzemne poslovalnice potrdijo, da ima slednja ob upoštevanju prenosa potrebni minimalni kapital iz poglavja 3.

▼B

Oddelek 2

Kvalificirani deleži

▼M1

Člen 19

1. Države članice zahtevajo od vsake fizične ali pravne osebe ali takšnih oseb, ki delujejo usklajeno (v nadaljevanju „bodoči pridobitelj“) in ki so se odločile, da neposredno ali posredno pridobijo ali dodatno povečajo kvalificirani delež v pozavarovalnici, in bi zaradi tega bil njihov delež glasovalnih pravic ali delež kapitala enak ali večji od 20 %, 30 % ali 50 % ali takšen, da bi pozavarovalnica postala njihovo odvisno podjetje (v nadaljevanju „predlagana pridobitev“), da najprej pisno obvestijo pristojne organe pozavarovalnice, v kateri skušajo pridobiti ali povečati kvalificirani delež, o velikosti predvidenega deleža in jim sporočijo ustrezne informacije iz člena 19a(4). Državam članicam ni treba uporabiti 30 % praga, če v skladu s členom 9(3)(a) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

2. Pristojni organi morajo takoj, vsekakor pa v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila, ter po morebitnem kasnejšem prejemu informacij iz odstavka 3 bodočemu pridobitelju pisno potrdijo njegov prejem.

Pristojni organi imajo na voljo največ šestdeset delovnih dni po datumu pisnega potrdila o prejemu obvestila in vseh dokumentov, za katere države članice zahtevajo, da se priložijo obvestilu na podlagi seznama, omenjenega v členu 19a(4) (v nadaljevanju „ocenjevalno obdobje“), da opravijo oceno iz člena 19a(1) (v nadaljevanju „ocena“).

Pristojni organi ob potrditvi prejema obvestijo bodočega pridobitelja o datumu izteka ocenjevalnega obdobja.

3. Pristojni organi lahko po potrebi v ocenjevalnem obdobju, vendar ne kasneje kot petdeseti delovni dan ocenjevalnega obdobja, zaprosijo za dodatne informacije, potrebne za dopolnitev ocene. Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba opredeliti, katere dodatne informacije so potrebne.

Za čas, ki poteče od datuma, ko pristojni organi zahtevajo informacije, do datuma, ko prejmejo odgovor bodočega pridobitelja, se ocenjevalno obdobje prekine. Prekinitev ne sme presegati dvajsetih delovnih dni. Pristojni organi lahko po lastni presoji postavijo dodatne zahteve za dopolnitev ali pojasnitev informacij, vendar se zaradi teh zahtev ocenjevalno obdobje ne prekine.

4. Pristojni organi lahko prekinitev iz drugega pododstavka odstavka 3 podaljšajo na največ trideset delovnih dni, če je bodoči pridobitelj:

▼M1

(a) reguliran ali ima sedež zunaj Skupnosti;

(b) fizična ali pravna oseba in ni podvržen nadzoru po tej direktivi ali direktivah 85/611/EGS ([1]), 92/49/EGS, 2002/83/ES, 2004/39/ES in 2006/48/ES ([2]).

5. Če se pristojni organi po opravljeni oceni odločijo, da bodo predlagani pridobitvi nasprotovali, o tem v dveh delovnih dneh in pred iztekom ocenjevalnega obdobja pisno obvestijo bodočega pridobitelja in navedejo razloge za svojo odločitev. Ob upoštevanju nacionalne zakonodaje se lahko na zahtevo bodočega pridobitelja objavi ustrezna utemeljitev odločitve. To državi članici ne preprečuje, da pristojnemu organu dovoli objavo, ne da bi bodoči pridobitelj to zahteval.

6. Če pristojni organi bodoči pridobitvi v ocenjevalnem obdobju ne nasprotujejo pisno, se šteje, da je predlagana pridobitev odobrena.

7. Pristojni organi lahko določijo skrajni rok za izpeljavo predlagane pridobitve in ga po potrebi podaljšajo.

8. Države članice ne smejo predpisati zahtev glede obveščanja pristojnih organov o neposrednih ali posrednih pridobitvah glasovalnih pravic ali deležev v kapitalu ter zahtev glede odobritev takih pridobitev s strani pristojnih organov, ki bi bile strožje od zahtev iz te direktive.

Člen 19a

Ocenjevanje

1. Pri ocenjevanju obvestila iz člena 19(1) in informacij iz člena 19(3) pristojni organi zaradi zagotavljanja dobrega in preudarnega upravljanja pozavarovalnice, v kateri naj bi prišlo do pridobitve, in ob upoštevanju verjetnega vpliva predlaganega pridobitelja na pozavarovalnico ocenijo ustreznost predlaganega pridobitelja in finančno trdnost predlagane pridobitve po vseh naslednjih merilih:

(a) ugled predlaganega pridobitelja;

(b) ugled in izkušnje vseh, ki bodo zaradi predlagane pridobitve vodili posle pozavarovalnice;

(c) finančna trdnost predlaganega pridobitelja, zlasti v zvezi z vrsto opravljanih in načrtovanih dejavnosti v pozavarovalnici, v kateri si prizadeva za pridobitev;

([1]) Direktiva Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 375, 31.12.1985, str. 3). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

([2]) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) (UL L 177, 30.6.2006, str. 1) Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/44/ES (UL L 247, 21.9.2007, str. 1).

▼M1

(d) ali bo pozavarovalnica po predlagani pridobitvi lahko izpolnila in tudi v prihodnosti izpolnjevala zahteve v zvezi s skrbno oceno na podlagi te direktive in po potrebi drugih direktiv, zlasti direktiv 98/78/ES in 2002/87/ES, pri tem je še posebej pomembno, ali ima skupina, katere del bo postala, strukture, ki zagotavljajo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovito izmenjavo informacij med pristojnimi organi in razdelitev odgovornosti med pristojnimi organi;

(e) ali obstajajo razlogi za utemeljen sum, da gre ali je šlo v zvezi s predlagano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje teroristov v smislu člena 1 Direktive 2005/60/ES ([1]) ali za poskus tega ter da predlagana pridobitev lahko poveča takšno tveganje.

2. Pristojni organi lahko nasprotujejo predlagani pridobitvi samo, če za to obstajajo utemeljeni razlogi na podlagi meril iz odstavka 1 ali če so informacije, ki jih predloži bodoči pridobitelj, nepopolne.

3. Države članice ne smejo določiti nobenih predhodnih pogojev glede obsega deleža, ki ga je treba pridobiti, niti ne smejo dovoliti svojim pristojnim organom, da preučijo predlagano pridobitev v smislu gospodarskih potreb trga.

4. Države članice dajo javnosti na voljo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene in jih je treba predložiti pristojnim organom sočasno z obvestilom iz člena 19(1). Obseg zahtevanih informacij mora biti sorazmeren in prilagojen vrsti predlaganega pridobitelja in predlagane pridobitve. Države članice ne smejo zahtevati informacij, ki za skrbno oceno niso pomembne.

5. Ne glede na člen 19(2), (3) in (4), če je bil pristojni organ uradno obveščen o dveh ali več predlogih za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža v isti pozavarovalnici, vse predlagane pridobitelje obravnava na nediskriminatorni način.

Člen 20

Pridobitve reguliranih finančnih podjetij

1. Ustrezni pristojni organi se med seboj o vsem posvetujejo pri opravljanju ocene, če je bodoči pridobitelj:

(a) kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje v smislu člena 1a, točka 2, Direktive 85/611/EGS (v nadaljevanju „družba za upravljanje KNPVP“), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem naj bi prišlo do pridobitve;

(b) matično podjetje kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijska podjetja ali družbe za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem naj bi prišlo do pridobitve; ali

([1]) Direktiva 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL L 309, 25.11.2005, str. 15).

▼M1

(c) fizična ali pravna oseba, ki nadzoruje kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem naj bi prišlo do pridobitve.

2. Pristojni organi si nemudoma zagotavljajo informacije, ki so bistvene ali pomembne za ocenjevanje. V zvezi s tem si pristojni organi sporočajo vse pomembne informacije na zahtevo, vse bistvene informacije pa na lastno pobudo. Pri odločitvi pristojnega organa, ki je izdal dovoljenje pozavarovalnici, v kateri naj bi prišlo do predlagane pridobitve, se upoštevajo vsa stališča ali pridržki, ki jih je izrazil pristojni organ, odgovoren za predlaganega pridobitelja.

▼B

Člen 21

Odtujitve

Države članice zahtevajo, da vsaka fizična ali pravna oseba, ki namerava posredno ali neposredno odtujiti kvalificirani delež v pozavarovalnici, o tem najprej obvesti pristojne organe matične države članice in pri tem navede velikost načrtovanega deleža.

▼M1

Enako mora ta oseba uradno obvestiti pristojne organe matične države članice, če se je odločila, da bi zmanjšala svoj kvalificirani delež tako, da bi razmerje njenih glasovalnih pravic ali deleža kapitala padlo pod 20 %, 30 % ali 50 % ali da bi zavarovalnica prenehala biti njeno odvisno podjetje. Državam članicam ni treba uporabiti 30 % praga, če v skladu s členom 9(3)(a) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

▼B

Člen 22

Obveščanje pristojnih organov, ki ga izvede pozavarovalnica

Pozavarovalnice obvestijo pristojne organe svoje matične države članice ko izvejo za kakršno koli pridobitev ali odtujitev deležev v svojem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo ali se spustijo pod enega od pragov iz členov 19 in 21.

Prav tako jim vsaj enkrat na leto posredujejo imena delničarjev in družbenikov, ki imajo v lasti kvalificirane deleže, ter velikost teh deležev, kakor je na primer izkazana iz podatkov na letnih skupščinah delničarjev ali družbenikov ali podana zaradi skladnosti s predpisi za družbe, ki kotirajo na borzah.

Člen 23

Opredeljeni deleži: Pooblastila pristojnega organa

Države članice zahtevajo, da v primerih, ko je verjetno, da bo vpliv, ki ga izvajajo osebe iz člena 19, škodoval varnemu in skrbnemu upravljanju pozavarovalnice, pristojni organi matične države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi odpravijo navedeno stanje. Takšni

▼B

ukrepi lahko na primer obsegajo sodne odredbe, kazni proti direktorjem in menedžerjem ali začasne prepovedi glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic ali deleža v lasti zadevnih delničarjev ali družbenikov.

Podobni ukrepi se uporabljajo za fizične ali pravne osebe, ki ne izpolnijo svojih obveznosti glede predložitve predhodnih podatkov v skladu s členom 19. Če se kapitalski delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnih organov, države članice ne glede na katere koli druge kazni, ki bodo uvedene, predpišejo bodisi začasno prepoved ustreznih glasovalnih pravic bodisi neveljavnost oddanih glasov ali predpišejo možnost njihove razveljavitve.

Oddelek 3

Poslovna skrivnost in izmenjava podatkov

Člen 24

Obveznost

1. Države članice predvidijo, da za vse osebe, ki delajo ali so delale pri pristojnih organih, ter za revizorje in strokovnjake, ki delajo v imenu pristojnih organov, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

To pomeni, da nobenega zaupnega podatka, s katerim se utegnejo seznaniti med opravljanjem svojih dolžnosti, ne smejo razkriti nobeni osebi ali organu, razen v obliki povzetka ali zbirnega podatka, tako da posameznih pozavarovalnic ni mogoče identificirati brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo.

2. Vendar pa je v primerih, ko je zoper pozavarovalnico uveden stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije, zaupne podatke, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki poskušajo rešiti to podjetje, dovoljeno razkriti v civilnih ali gospodarskih postopkih.

Člen 25

Izmenjava podatkov med pristojnimi organi držav članic

Člen 24 pristojnim organom različnih držav članic ne preprečuje, da si izmenjujejo podatke v skladu z direktivami, ki se uporabljajo za pozavarovalnice. Za te podatke veljajo pogoji varovanja poslovne skrivnosti, določeni v členu 24.

Člen 26

Sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami

Države članice lahko s pristojnimi organi tretjih držav ali z organi ali telesi tretjih držav, kakor je opredeljeno v členu 28(1) in (2), sklepajo sporazume o sodelovanju, s katerimi omogočijo izmenjavo podatkov, le tedaj, če za razkrite podatke velja jamstvo poslovne skrivnosti, najmanj enako tistemu, ki je opredeljeno v tem oddelku. Takšna izmenjava podatkov je namenjena opravljanju nadzorne naloge omenjenih organov ali teles.

▼B

Če podatki izvirajo iz druge države članice, se smejo razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so jih posredovali, in, kjer je to primerno, izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Člen 27

Uporaba zaupnih podatkov

Pristojni organi, ki prejmejo zaupne podatke iz člena 24 ali 25, jih lahko uporabijo le pri opravljanju svojih dolžnosti:

(a) da preverijo, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek opravljanja poslov pozavarovanja, in da olajšajo spremljanje opravljanja takšnih poslov, zlasti glede spremljanja zavarovalno-tehničnih rezervacij, minimalnega kapitala, upravnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjega nadzora;

(b) da naložijo kazni;

(c) pri upravnih pritožbah zoper odločbe pristojnega organa; ali

(d) v sodnih postopkih, sproženih po členu 53 ali v skladu s posebnimi določbami, določenimi v tej ali drugih direktivah, sprejetih na področju zavarovalnic in pozavarovalnic.

Člen 28

Izmenjava podatkov z drugimi organi

1. Člena 24 in 27 ne izključujeta izmenjave podatkov znotraj države članice, če ima ista država članica dvoje ali več pristojnih organov, ali med državami članicami, med pristojnimi organi in med:

(a) organi, pristojnimi za uradni nadzor kreditnih institucij in drugih finančnih institucij, ter organi, pristojnimi za nadzor finančnih trgov;

(b) telesi, ki sodelujejo pri likvidaciji ali stečaju zavarovalnic in pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih; in

(c) osebami, odgovornimi za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, pozavarovalnic in drugih finančnih institucij,

ter pri opravljanju svojih nadzornih funkcij ali razkrivanju ustreznih podatkov organom, ki upravljajo postopke prisilne likvidacije ali jamstvene sisteme in ki takšne podatke potrebujejo za opravljanje svojega dela. Za podatke, ki jih prejemajo ti organi, telesa ali osebe, veljajo pogoji poslovne skrivnosti, določeni v členu 24.

▼B

2. Ne glede na člene 24 do 27 lahko države članice odobrijo izmenjavo podatkov med pristojnimi organi in:

(a) organi, odgovornimi za nadzor teles, ki sodelujejo pri likvidaciji in stečaju zavarovalnic ali pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih; ali

(b) organi, odgovornimi za nadzor oseb, odgovornih za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic ali pozavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij; ali

(c) neodvisnimi aktuarji zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki izvajajo zakonski nadzor teh podjetij, in telesi, pooblaščenimi za nadziranje takšnih aktuarjev.

Države članice, ki uveljavijo možnost iz prvega pododstavka, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) ta izmenjava podatkov mora biti opravljena za namen izvajanja nadzora ali zakonskega nadzora iz prvega pododstavka;

(b) za podatke, prejete v tem pomenu, veljajo pogoji varovanja poslovne skrivnosti, določeni v členu 24;

(c) kadar podatki izvirajo iz druge države članice, se smejo razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so jih posredovali, in po potrebi izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo imena organov, oseb in teles, ki lahko prejmejo podatke v skladu s tem odstavkom.

3. Ne glede na člene 24 do 27 lahko države članice s ciljem krepitve stabilnosti, vključno s celovitostjo, finančnega sistema, odobrijo izmenjavo podatkov med pristojnimi organi in telesi, ki so po zakonu pristojni za odkrivanje in preiskovanje kršitev prava gospodarskih družb.

Države članice, ki uveljavijo možnost iz prvega pododstavka, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) te podatki morajo biti namenjeni opravljanju nalog iz prvega pododstavka;

(b) za podatke, prejete v tem pomenu, veljajo pogoji poslovne skrivnosti, določeni v členu 24;

(c) če podatek izvira iz druge države članice, se sme razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so jih posredovali, in po potrebi izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

▼B

Če v državi članici organi ali telesa iz prvega pododstavka opravljajo svoje naloge odkrivanja in preiskovanja s pomočjo posebno usposobljenih oseb, ki so imenovane za navedeni namen in niso zaposlene v javnem sektorju, se lahko možnost izmenjave podatkov, predvidena v prvem pododstavku, razširi na takšne osebe, pod pogoji iz drugega pododstavka.

Za izvajanje točke (c) drugega pododstavka organi ali telesa iz prvega pododstavka sporočijo pristojnim organom, ki so posredovali podatke, imena in natančne pristojnosti oseb, katerim bodo podatki poslani.

Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo imena organov ali teles, ki lahko prejmejo podatke v skladu s tem odstavkom.

Člen 29

Prenos informacij centralnim bankam in monetarnim oblastem

Ta oddelek pristojnim organom ne preprečuje prenosa podatkov, namenjenih za opravljanje njihove naloge, centralnim bankam in drugim subjektom s podobno funkcijo v vlogi monetarnih oblasti in kjer je potrebno drugim javnim organom, pooblaščenim za nadzor plačilnih sistemov. Takšnim organom ali telesom tudi dovolijo, da pristojnim organom posredujejo informacije, kakršne morebiti potrebujejo za namene člena 27.

Za informacije, prejete v tem okviru, veljajo pogoji poslovne skrivnosti, določeni v tem oddelku.

Člen 30

Razkrivanje podatkov državni upravi, ki je pristojna za finančno zakonodajo

Ne glede na člena 24 in 27 lahko države članice v skladu z zakonskimi določbami dovolijo razkrivanje nekaterih podatkov drugim službam njihove državne uprave, ki so odgovorne za zakonodajo v zvezi z nadzorom kreditnih institucij, finančnih institucij, institucij za opravljanje investicijskih storitev, zavarovalnic ali pozavarovalnic, ter inšpektorjem, ki delujejo v imenu teh oddelkov.

Vendar so takšna razkritja mogoča samo tedaj, ko so potrebna zaradi nadzora varnega in skrbnega poslovanja.

Vendar pa države članice predvidijo, da se podatki, prejeti v skladu s členoma 25 in 28(1), in podatki, pridobljeni pri pregledih na kraju samem iz člena 16, ne smejo nikoli razkriti v primerih iz tega člena, razen z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so podatke posredovali, ali pristojnih organov države članice, v kateri je bilo opravljeno preverjanje na kraju samem.

▼B

Oddelek 4

Dolžnosti revizorjev

Člen 31

Dolžnosti revizorjev

1. Države članice zagotovijo vsaj, da je oseba, pooblaščena v smislu Direktive 84/253/EGS ([1]), ki v pozavarovalnici opravlja nalogo, opisano v členu 51 Direktive 78/660/EGS ([2]), členu 37 Direktive 83/349/EGS ali členu 31 Direktive 85/611/EGS ([3]) ali kakšno drugo zakonsko nalogo, dolžna pristojnim organom nemudoma poročati o vseh dejstvih ali odločitvah, ki zadevajo navedeno podjetje, za katere izve pri opravljanju svoje naloge in ki bi lahko:

(a) predstavljala bistveno kršitev zakonov ali drugih predpisov, ki določajo pogoje, ki urejajo dovoljenja za opravljanje poslov, ali ki posebej urejajo opravljanje dejavnosti zavarovalnic ali pozavarovalnic; ali

(b) vplivajo na nemoteno delovanje pozavarovalnice; ali

(c) povzročijo zavrnitev potrditve računovodskih izkazov ali izražanje zadržkov.

Zadevna oseba je dolžna poročati tudi o vseh dejstvih ali odločitvah, za katere izve pri opravljanju svoje naloge, kakor je opisano v prvem pododstavku, v podjetju, ki ima tesne povezave, izhajajoče iz nadzornega razmerja s pozavarovalnico, v kateri opravlja zgoraj navedeno nalogo.

2. Razkritje dejstev ali odločitev iz odstavka 1 s strani oseb, pooblaščenih v smislu Direktive 84/253/EGS, pristojnim organom, ne predstavlja kršitve omejitev o razkritju informacij, naložene s pogodbo, zakonom ali drugim predpisom, in takih oseb ne vključuje v nobeno vrsto odgovornosti.

POGLAVJE 2

Pravila v zvezi z zavarovalno-tehničnimi rezervacijami

Člen 32

Oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij

1. Matična država članica od vsake pozavarovalnice zahteva, da oblikuje primerne zavarovalno-tehnične rezervacije glede celote svojih poslov.

([1]) Osma direktiva Sveta 84/253/EGS z dne 10. aprila 1984, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe o dovoljenih za osebe pooblaščene za izvajanje obvezne revizije računovodskih listin (UL L 126, 12.5.1984, str. 20).

([2]) Četrta direktiva Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL L 222, 14.8.1978, str. 11). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES.

([3]) Direktiva Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 375, 31.12.1985, str. 3). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

▼B

Znesek takšnih zavarovalno-tehničnih rezervacij se določi v skladu s pravili, določenimi v Direktivi 91/674/EGS. Kjer je to primerno, lahko matična država članica v skladu s členom 20 Direktive 2002/83/ES določi podrobnejša pravila.

2. Države članice ne smejo obdržati ali uvesti sistema z bruto pridržanjem, ki zahteva zastavitev sredstev za kritje prenosnih premij in škodnih rezervacij, če je pozavarovatelj pozavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu s to direktivo ali zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu z direktivama 73/239/EGS ali 2002/83/ES.

3. Če matična država članica dovoljuje, da so zavarovalno-tehnične rezervacije pokrite z zahtevki do pozavarovateljev, ki niso pridobili dovoljenja v skladu s to direktivo, ali zavarovalnice, ki ni pridobila dovoljenja v skladu z direktivama 73/239/EGS ali 2002/83/ES, mora opredeliti pogoje za sprejetje takšnih zahtevkov.

Člen 33

Izravnalne rezervacije

1. Matična država članica zahteva od vsake pozavarovalnice, ki krije nevarnosti, vključene v zavarovalno vrsto 14, navedeno v točki A Priloge k Direktivi 73/239/EGS, da oblikuje izravnalne rezervacije, namenjene pokrivanju tehničnega primanjkljaja ali nadpovprečnega razmerja odškodnin te zavarovalne vrste v katerem koli poslovnem letu.

2. Izravnalne rezervacije za kreditno pozavarovanje se izračunajo v skladu s pravili, ki jih določi matična država članica v skladu z eno od štirih metod, določenih v točki D Priloge k Direktivi 73/239/EGS, ki štejejo za enakovredne.

3. Matična država članica lahko pozavarovalnice oprosti obveznosti oblikovanja izravnalnih rezervacij za pozavarovanje poslov kreditnega zavarovanja, če so premije ali prispevki, prejeti v zvezi s pozavarovanjem kreditnega zavarovanja nižji od 4 % skupno prejetih premij ali prispevkov in manjši od 2 500 000 EUR.

4. Matične države članice lahko od vsake pozavarovalnice zahtevajo oblikovanje izravnalnih rezervacij za vrste nevarnosti razen kreditnega pozavarovanja. Izravnalne rezervacije se izračunajo v skladu s pravili, ki jih določi matična država članica.

Člen 34

Kritno premoženje

1. Matična država članica zahteva, da vsaka pozavarovalnica vlaga sredstva, ki pokrivajo zavarovalno-tehnične rezervacije in izravnalno rezervacijo iz člena 33, v skladu z naslednjimi pravili:

▼B

(a) pri sredstvih se upošteva vrsta posla, ki ga opravlja pozavarovalnica, zlasti naravo, znesek in trajanje pričakovanih zneskov škode, na tak način, da zagotovi likvidnost, varnost, kakovost, donosnost in ujemanje naložb;

(b) pozavarovalnica zagotovi, da so sredstva raznolika in zadostno razpršena ter da podjetju omogočajo reagiranje na spreminjajoče se gospodarske okoliščine, predvsem glede razvoja na finančnih trgih in trgih z nepremičninami, ali večje katastrofalne dogodke. Podjetje presodi vpliv neenotnih tržnih razmer na svoja sredstva in jih razprši na tak način, da zmanjša ta vpliv;

(c) naložba v sredstva, ki niso sprejeta v trgovanje na urejenem finančnem trgu, se v vsakem primeru zadrži na preudarni ravni;

(d) naložbe v izvedene instrumente so mogoče, če prispevajo k zmanjšanju naložbenih tveganj ali olajšajo učinkovito upravljanje portfelja. Vrednoti se jih po načelu previdnosti ob upoštevanju osnovne vrednosti in jih vključiti v vrednotenje sredstev institucije. Institucija se tudi izogiba pretirani izpostavljenosti tveganjem glede na eno samo nasprotno stranko in druge izvedene posle;

(e) naložbe so primerno razpršene na način, ki preprečuje pretirano zanašanje na neko imetje, izdajatelja ali skupino podjetij in kopičenje tveganj v portfelju kot celoti. Naložbe v sredstva, ki jih izda isti izdajatelj ali izdajatelji, ki pripadajo isti skupini, ne smejo izpostaviti podjetja pretiranemu tveganju.

Države članice lahko sklenejo, da ne bodo uporabljale zahtev iz točke (e) za naložbe v državne obveznice.

2. Države članice ne zahtevajo, da pozavarovalnice, ki so na njihovem ozemlju, vlagajo v določene kategorije sredstev.

3. Države članice ne pogojujejo naložbenih odločitev pozavarovalnice, ki je na njihovem ozemlju, ali njenega naložbenega upravitelja s kakršno koli predhodno odobritvijo ali zahtevo po sistematičnem obveščanju.

4. Ne glede na odstavke 1 do 3 lahko država članica za vsako pozavarovalnico, ki ima sedež na njenem ozemlju, določi naslednja količinska pravila, pod pogojem, da so preudarno utemeljena:

(a) naložbe kosmatih zavarovalno-tehničnih rezervacij v valute, razen tistih, pri katerih so zavarovalno-tehnične rezervacije določene, je treba omejiti na 30 %;

▼B

(b) naložbe kosmatih zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, obravnavane kot delnice, obveznice, dolžniške vrednostne papirje, ki niso sprejeti v trgovanje na urejenem trgu, je treba omejiti na 30 %;

(c) matična država članica lahko zahteva, da posamezna pozavarovalnica ne sme vložiti več kot 5 % kosmatih zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, ki se obravnavajo kot delnice, obveznice, dolžniški vrednostni papirji ter drugi denarni instrumenti in instrumenti kapitalskega trga istega podjetja, ter več kot 10 % skupnih kosmatih zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, ki se obravnavajo kot delnice, obveznice, dolžniški vrednostni papirji in drugi denarni instrumenti ter instrumenti kapitalskega trga podjetij, ki spadajo v isto skupino.

5. Ob tem matična država članica določi podrobnejša pravila, ki določajo pogoje za uporabo neporavnanih zneskov posebnega specializiranega podjetja kot sredstev, ki pokrivajo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s tem členom.

POGLAVJE 3

Pravila, ki se nanašajo na minimalni in zajamčeni kapital

Oddelek 1

Razpoložljivi minimalni kapital

Člen 35

Splošno pravilo

Vsaka država od vsake pozavarovalnice s sedežem na njenem ozemlju zahteva, da ima ves čas ustrezni razpoložljivi minimalni kapital glede na njeno celotno poslovno dejavnost, ki je najmanj enak zahtevam te direktive.

Člen 36

Elementi, ki izpolnjujejo pogoje

1. Razpoložljivi minimalni kapital je sestavljen iz sredstev zavarovalnice, prostih vseh predvidljivih obveznosti, z odštetimi vsemi neopredmetenimi postavkami, vključujoč:

(a) vplačani osnovni kapital ali v primeru družb za vzajemno pozavarovanje dejanski vplačani ustanovni kapital ter sredstva na računih članov, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila:

(i) akt o ustanovitvi družbe in statut določata, da je plačila članom iz teh računov možno opraviti le tedaj, ko to ne povzroči zmanjšanja razpoložljivega minimalnega kapitala pod zahtevano raven, ali po prenehanju podjetja, ko so poravnani vsi drugi dolgovi podjetja;

▼B

(ii) akt o ustanovitvi družbe in statut določata, da je treba glede vseh plačil iz točke (i), ki se opravijo v namene razen posameznega prenehanja članstva, pristojne organe obvestiti najmanj en mesec vnaprej, ti pa lahko v tem obdobju prepovejo plačilo;

(iii) ustrezne določbe akta o ustanovitvi družbe in statuta je mogoče spremeniti šele potem, ko so pristojni organi izjavili, da ne nasprotujejo spremembi, brez poseganja v merila, navedena v (i) in (ii);

(b) obveznimi in prostimi rezervami, ki ne ustrezajo prevzetim obveznostim iz zavarovalnih pogodb ali ki niso uvrščene kot izravnalne rezervacije;

(c) prenesenim dobičkom ali izgubo po odštetju dividend, ki jih je treba izplačati.

2. Razpoložljivi minimalni kapital se zmanjša za znesek lastnih delnic, ki so v neposredni lasti zavarovalnice.

Za pozavarovalnice, ki diskontirajo ali znižajo neživljenjske zavarovalno-tehnične rezervacije za škodne rezervacije, tako da upoštevajo prihodke naložb, kakor ga dovoljuje člen 60(1)(g) Direktive 91/674/EGS, se razpoložljivi minimalni kapital zniža za razliko med nediskontiranimi zavarovalno-tehničnimi rezervacijami ali zavarovalno-tehničnimi rezervacijami pred znižanjem, kakor je razvidno iz prilog računovodskih izkazov, in diskontirnimi zavarovalno-tehničnimi rezervacijami ali zavarovalno-tehničnimi rezervacijami po znižanju. Ta prilagoditev se izvede za vse nevarnosti pod točko A Priloge k Direktivi 73/239/EGS, razen za nevarnosti iz vrst 1 in 2 iz točke A navedene priloge. Za vse vrste, razen 1 in 2 iz točke A navedene priloge, prilagoditve niso potrebne v zvezi z diskontiranjem rent, vključenih v zavarovalno-tehnične rezervacije.

Poleg odbitkov iz prvega in drugega pododstavka, se razpoložljivi minimalni kapital zmanjša z naslednjimi postavkami:

(a) udeležbe pozavarovalnic v naslednjih subjektih:

(i) pozavarovalnice v smislu člena 6 Direktive 73/239/EGS, člena 4 Direktive 2002/83/ES ali člena 1(b) Direktive 98/78/ES;

(ii) pozavarovalnice v smislu člena 3 te direktive ali pozavarovalnice države nečlanice v smislu člena 1(1) Direktive 98/78/ES;

(iii) zavarovalni holdingi v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES;

(iv) kreditne institucije in finančne institucije v smislu člena 1(1) in (5) Direktive 2000/12/ES;

▼B

(v) investicijska podjetja in finančne institucije v smislu člena 1(2) Direktive 93/22/EGS ([1]) in člena 2(4) ter (7) Direktive 93/6/EGS ([2]);

(b) vsaka od naslednjih postavk, ki jih ima pozavarovalnica v zvezi s subjekti, opredeljenimi pod (a), v katerih je udeležena:

(i) instrumenti iz odstavka 4;

(ii) instrumenti iz člena 27(3) Direktive 2002/83/ES;

(iii) podrejene terjatve in instrumenti iz člena 35 in člena 36(3) Direktive 2000/12/ES.

Kadar ima pozavarovalnica začasno v lasti delnice druge kreditne institucije, investicijskega podjetja, finančne institucije, zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga za dajanje finančne pomoči pri reorganizaciji in finančni rešitvi tega subjekta, lahko pristojni organ odstopi od določb o odbitku iz (a) in (b) tretjega pododstavka.

Kot druga možnost za odbitek postavk iz (a) in (b) tretjega pododstavka, ki jih ima pozavarovalnica v kreditnih institucijah, investicijskih podjetjih in finančnih institucijah, lahko države članice svojim pozavarovalnicam dovolijo smiselno uporabo metod 1, 2 ali 3 Priloge I k Direktivi 2002/87/ES. Metoda 1 (računovodska konsolidacija) se uporablja samo, če je pristojni organ prepričan o stopnji celostnega upravljanja in notranjega nadzora v zvezi s subjekti, ki so vključeni v obseg konsolidacije. Izbrana metoda se časovno uporablja na dosleden način.

Države članice lahko določijo, da za izračun minimalnega kapitala, kakor je določeno s to direktivo, pozavarovalnicam za katere se uporablja dopolnilni nadzor v skladu z Direktivo 98/78/ES ali dopolnilni nadzor v skladu z Direktivo 2002/87/ES, ni treba odšteti postavk iz (a) in (b) tretjega pododstavka, ki so v lasti kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in pozavarovalnic ali zavarovalnih holdingov, ki so vključeni v dopolnilni nadzor.

Za namene znižanja udeležb iz tega odstavka, udeležba pomeni udeležbo v smislu člena 1(f) Direktive 98/78/ES.

3. Razpoložljivi minimalni kapital je lahko sestavljen tudi iz:

(a) vplačanega osnovnega kapitala na podlagi kumulativnih prednostnih delnic in podrejeni dolžniški kapital do 50 % razpoložljivega minimalnega kapitala oziroma zahtevanega minimalnega kapitala, glede na to, kaj je nižje, pri čemer ne sme več kot 25 % predstavljati podrejeni dolžniški kapital, a z določenim rokom zapadlosti, ali vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic

([1]) Direktiva Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev (UL L 141, 11.6.1993, str. 27). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

([2]) Direktiva Sveta 93/6/EGS z dne 15. marca 1993 o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij (UL L 141, 11.6.1993, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

▼B

z določenim obdobjem trajanja, če obstajajo pri stečaju ali likvidaciji pozavarovalnice zavezujoči sporazumi, po katerih so podrejeni dolžniški kapital ali vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic uvrščeni za terjatvami vseh drugih upnikov in se ne smejo poplačati, dokler niso poravnani vsi drugi takrat zapadli dolgovi.

Podrejeni dolžniški kapital izpolnjuje tudi naslednje pogoje:

(i) upoštevati se smejo le v celoti vplačana sredstva;

(ii) za posojila z določenim rokom zapadlosti je prvotna zapadlost najmanj pet let. Najpozneje eno leto pred datumom odplačila pozavarovalnica pristojnim organom v potrditev predloži načrt, iz katerega je razvidno, kako se bo razpoložljivi minimalni kapital ohranil ali privedel na zahtevano raven zapadlosti, razen če se obseg, v katerem se posojilo lahko razvrsti kot sestavni del razpoložljivega minimalnega kapitala, postopno zmanjšuje v obdobju najmanj petih let pred datumom odplačila. Pristojni organi lahko dovolijo predčasno odplačilo takšnih posojil, če pozavarovalnica, ki jih je izdala, predloži vlogo in njen razpoložljivi minimalni kapital ne pade pod zahtevano raven;

(iii) posojila, katerih rok zapadlosti ni določen, so odplačljiva le s petletnim odpovednim rokom, razen če ne predstavljajo več sestavine razpoložljivega minimalnega kapitala ali se za predčasno odplačilo posebej ne zahteva predhodna privolitev pristojnih organov. V takšnem primeru pozavarovalnica obvesti pristojne organe najmanj šest mesecev pred datumom nameravanega poplačila ter pri tem navesti razpoložljivi in zahtevani minimalni kapital pred odplačilom in po njem. Pristojni organi dovolijo odplačilo le, če razpoložljivi minimalni kapital pozavarovalnice ne pade pod zahtevano raven;

(iv) posojilna pogodba ne vsebuje klavzule o tem, da bo v določenih okoliščinah, razen pri prenehanju pozavarovalnice, dolg postal odplačljiv pred dogovorjenimi datumi za odplačilo;

(v) posojilno pogodbo je mogoče spremeniti šele, ko so pristojni organi izjavili, da ne nasprotujejo spremembi;

(b) vrednostni papirji brez določenega roka zapadlosti in drugi instrumenti, vključno s kumulativnimi prednostnimi delnicami, razen tistih iz (a), in sicer do 50 % razpoložljivega minimalnega kapitala oziroma zahtevanega minimalnega kapitala, glede na to, kaj je nižje, za skupni obseg takšnih vrednostnih papirjev in podrejenega dolžniškega kapitala pod (a), če izpolnjujejo naslednje pogoje:

▼B

(i) ne smejo biti poplačani na pobudo prinosnika ali brez predhodne odobritve pristojnega organa;

(ii) pogodba o izdaji pozavarovalnici omogoča, da odloži plačilo obresti posojila;

(iii) terjatve posojilodajalca do pozavarovalnice so v celoti uvrščene za terjatvami vseh nepodrejenih upnikov;

(iv) listine, ki urejajo izdajo vrednostnih papirjev, določajo sposobnost absorpcije izgube dolga in neplačanih obresti, istočasno pa omogočajo, da pozavarovalnica lahko nadaljuje poslovanje;

(v) upoštevati se smejo le v celoti plačani zneski.

4. Na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, zavarovalnice predložijo pristojnemu organu matične države članice in s soglasjem tega pristojnega organa, lahko razpoložljivi minimalni kapital predstavlja(-jo) tudi:

(a) ena polovica nevplačanega osnovnega kapitala ali ustanovnega kapitala, potem ko vplačani del znaša 25 % takšnega kapitala, in sicer do 50 % razpoložljivega minimalnega kapitala oziroma zahtevanega minimalnega kapitala, glede na to, kaj je nižje;

(b) dodatni prispevki, ki jih družbe za neživljenjsko vzajemno zavarovanje in družbe z raznimi prispevki, delujoče po načelu vzajemnosti, lahko zahtevajo od svojih članov v poslovnem letu; te terjatve se lahko upoštevajo le do polovice razlike med najvišjimi prispevki in dejansko zahtevanimi prispevki, pri čemer ne smejo presegati 50 % razpoložljivega minimalnega kapitala oziroma zahtevanega minimalnega kapitala, glede na to, kaj je nižje. Pristojni državni organi vzpostavijo smernice, ki določajo pogoje, pod katerimi se lahko sprejmejo dodatni prispevki;

(c) kakršne koli skrite čiste rezerve, ki izhajajo iz vrednotenja sredstev, če takšne skrite rezerve niso izjemne narave.

5. Nadalje lahko v zvezi z dejavnostmi življenjskega pozavarovanja na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, podjetje predloži pristojnemu organu matične države članice in s soglasjem tega pristojnega organa, lahko razpoložljivi minimalni kapital predstavlja(-jo) tudi:

(a) do 31. decembra 2009 znesek, enak 50 % prihodnjih dobičkov podjetja, vendar ne več kakor 25 % razpoložljivega ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na to, kaj je manjše; znesek prihodnjih dobičkov dobimo, če se ocenjeni letni dobiček pomnoži s faktorjem, ki predstavlja povprečno preostalo obdobje polic; uporabljeni faktor ne sme biti večji od šest; ocenjeni letni dobiček ne presega aritmetičnega povprečja dobičkov zadnjih petih poslovnih let iz dejavnosti, navedenih v členu 2(1) Direktive 2002/83/ES.

▼B

Pristojni organi lahko soglašajo, da se takšen znesek vključi v razpoložljiv minimalni kapital, samo če:

(i) se pristojnim organom predloži aktuarsko poročilo, ki dokazuje verjetnost, da se bodo v prihodnosti pojavili ti dobički; in

(ii) navedeni del prihodnjih dobičkov, ki izhajajo iz skritih čistih rezerv iz odstavka 4(c), še ni bil upoštevan;

(b) kadar se zillmerising ne uporablja ali če se uporablja in je manjši od obremenitve za nabavne stroške, vključene v premiji, razlika med ne-zillmerizirano ali delno zillmerizirano matematično rezervacijo in matematično rezervacijo, zillmerizirano po stopnji, enaki obremenitvi za nabavne stroške, vključene v premijo; ta številka pa ne sme presegati 3,5 % vsote razlike med ustreznimi glavnicami dejavnosti življenjskega pozavarovanja in matematičnimi rezervacijami za vse police, za katere je možno zillmeriziranje; razlika se zmanjša za znesek nerazvrednotenih stroškov pridobivanja zavarovanj, izkazanih v aktivi.

6. Spremembe odstavkov 1 do 5 tega člena, da se upošteva razvoj, ki upravičuje tehnično prilagoditev elementov, ki izpolnjujejo pogoje za razpoložljivi minimalni kapital, se sprejmejo po postopku, določenem v členu 55(2).

Oddelek 2

Zahtevani minimalni kapital

Člen 37

Zahtevani minimalni kapital za dejavnosti neživljenjskega pozavarovanja

1. Zahtevani minimalni kapital se določi bodisi na podlagi letnega zneska premij ali prispevkov bodisi povprečnih terjatev na izplačilo odškodnin za pretekla tri poslovna leta.

Vendar pa se pri pozavarovalnicah, ki v bistvu sklepajo zavarovanja, pokrivajoča eno ali več nevarnosti kredita, neurja, toče ali pozebe, za referenčno obdobje glede povprečnih terjatev na izplačilo odškodnin vzame zadnjih sedem poslovnih let.

2. V skladu s členom 40 je znesek zahtevanega minimalnega kapitala enak višjemu od dveh rezultatov iz odstavkov 3 in 4 tega člena.

3. Premijska osnova se izračuna s kosmatimi obračunanimi zavarovalnimi premijami ali prispevki, kakor so izračunani spodaj, ali s kosmatimi prihodki od zavarovalnih premij ali prispevki, glede na to, kaj je višje.

Premije ali prispevki v zvezi z vrstami 11, 12 in 13 iz točke A Priloge k Direktivi 73/239/EGS se zvišajo za 50 %.

▼B

Premije ali prispevki v zvezi z vrstami razen vrst 11, 12 in 13 iz točke A Priloge k Direktivi 73/239/EGS, se lahko zvišajo do 50 % za posebne dejavnosti pozavarovanja ali vrste pogodb da bi upoštevali specifičnosti teh dejavnosti ali pogodb, v skladu s postopkom, navedenim v členu 55(2) te direktive. Premije ali prispevki, vključno z dajatvami, dodanimi premijam ali prispevki, dolgovani glede vseh poslov pozavarovanja v preteklem poslovnem letu, se združijo.

Od te vsote se nato odšteje skupni znesek premij ali prispevkov, ukinjenih v preteklem poslovnem letu, ter skupni znesek davkov in dajatev, ki veljajo za premije ali prispevke, sestavljajoč skupno vsoto.

Tako dobljeni znesek se razdeli na dva dela, prvi do vrednosti 50 000 000 EUR, drugi pa za preostalo vrednost; 18 % prvega dela in 16 % drugega dela se izračuna in sešteje.

Tako pridobljena vsota se pomnoži z razmerjem, ki glede na pretekla tri poslovna leta obstaja med zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, ki jih mora podjetje nositi tudi potem, ko so bili odšteti vsi izterljivi zneski iz pozavarovanja, in kosmatim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin; to razmerje ne sme biti v nobenem primeru manjše od 50 %. Na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, pozavarovalnica predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega organa, se lahko izterljive zneske namenskih družb iz člena 46 tudi odbijejo kot retrocesija.

Z dovoljenjem pristojnih organov se lahko za razporeditev premij ali prispevkov uporabijo statistične metode.

4. Osnova škod se izračuna na naslednji način, s tem da se terjatve na izplačilo odškodnin, rezervacije in terjatve iz naslova izplačanih odškodnin v zvezi z vrstami 11, 12 in 13 iz točke A Priloge k Direktivi 73/239/EGS zvišajo do 50 %.

Terjatve ali prispevki v zvezi z vrstami razen vrst 11, 12 in 13 iz točke A Priloge k Direktivi 73/239/EGS, se lahko zvišajo do 50 % za posebne dejavnosti pozavarovanja ali vrste pogodb, da bi upoštevali specifičnosti teh dejavnosti ali pogodb, v skladu s postopkom, navedenim v členu 55(2) te direktive.

Zneski obračunanih škod, brez odštetja terjatev, ki bremenijo retrocesionarje v obdobjih iz odstavka 1, se združijo.

Tej vsoti se doda znesek škodnih rezervacij, ugotovljenih ob koncu preteklega poslovnega leta.

Od te vsote se odšteje znesek izterjav iz naslova izplačanih odškodnin, realiziranih v obdobjih iz odstavka 1.

▼B

Od preostale vsote se odšteje znesek škodnih rezervacij, ugotovljene na začetku drugega poslovnega leta, ki je leto pred preteklim poslovnim letom, za katero obstajajo računi. Če traja referenčno obdobje iz odstavka 1 sedem let, se odšteje znesek škodnih rezervacij, ugotovljen na začetku šestega poslovnega leta, ki je leto pred zadnjim poslovnim letom, za katero obstajajo računi.

Ena tretjina ali sedmina tako pridobljenega zneska se v skladu z referenčnim obdobjem iz odstavka 1 razdeli na dva dela, pri čemer sega prvi del do 35 000 000 EUR, drugega pa predstavlja presežek; 26 % od prvega dela in 23 % od drugega dela se izračuna in sešteje.

Tako pridobljena vsota se pomnoži z razmerjem, ki glede na pretekla tri poslovna leta obstaja med zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, ki jih mora pozavarovalnica nositi tudi potem, ko so bili odšteti vsi izterljivi zneski iz retrocesije, in kosmatim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin; to razmerje ne sme biti v nobenem primeru manjše od 50 %. Na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, pozavarovalnica predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega organa se lahko izterljive zneske namenskih družb iz člena 46 tudi odbijejo kot retrocesija.

Z dovoljenjem pristojnih organov se lahko za razporeditev terjatev na izplačilo odškodnin, rezervacij in terjatev uporabijo statistične metode.

5. Če je zahtevani minimalni kapital, izračunan v odstavkih 2, 3 in 4, nižji od zahtevanega minimalnega kapitala v predhodnem letu, je zahtevani minimalni kapital najmanj enak zahtevanemu minimalnemu kapitalu v predhodnem letu, pomnoženem z razmerjem zneska škodnih rezervacij ob koncu preteklega poslovnega leta in zneskom škodnih rezervacij na začetku preteklega poslovnega leta. V teh izračunih se uporabljajo čiste škodne rezervacije brez retrocesije, vendar pa ne sme biti razmerje v nobenem primeru višje od 1.

6. Odstotki, ki se uporabljajo za dele iz petega pododstavka odstavka 3 in sedmega pododstavka odstavka 4, se zmanjšajo na tretjino pri pozavarovanju zdravstvenega zavarovanja, ki se izvaja na podobni zavarovalno-tehnični osnovi kakor življenjsko zavarovanje, če:

(a) se vplačane premije na osnovi tablic obolelosti izračunajo v skladu z matematično metodo, ki se uporablja v zavarovalništvu;

(b) se oblikuje rezervacija za starost;

(c) se pobira dodatna premija za oblikovanje varnostne rezerve v ustreznem znesku;

(d) lahko zavarovalnica prekine pogodbo najpozneje pred iztekom tretjega leta zavarovanja;

▼B

(e) pogodba predvideva možnost, da se celo za tekoče pogodbe povišajo premije ali znižajo izplačila.

Člen 38

Zahtevani minimalni kapital za dejavnosti življenjskega pozavarovanja

1. Zahtevani minimalni kapital za dejavnosti življenjskega pozavarovanja se določi v skladu s členom 37.

2. Ne glede na odstavek 1 tega člena lahko matična država članica določi, da se za pozavarovalniške vrste zavarovalniškega poslovanja, ki so zajete v členu 2(1)(a) Direktive 2002/83/ES in so povezane z investicijskimi skladi ali sodelujočimi pogodbami, in za postopke iz člena 2(1)(b), 2(2)(b), (c), (d) in (e) Direktive 2002/83/ES zahtevani minimalni kapital določi v skladu s členom 28 Direktive 2002/83/ES.

Člen 39

Zahtevani minimalni kapital za pozavarovalnice, ki hkrati izvajajo posle neživljenjskega in življenjskega pozavarovanja

1. Matična država članica zahteva, da ima vsaka pozavarovalnica, ki hkrati izvaja posle neživljenjskega in življenjskega pozavarovanja razpoložljivi minimalni kapital za kritje celotne vsote zahtevanega minimalnega kapitala tako glede dejavnosti neživljenjskega in tudi dejavnosti življenjskega pozavarovanja, kar se določi v skladu s členoma 37 in 38.

2. Če razpoložljivi minimalni kapital ne doseže zahtevani ravni iz odstavka 1 tega člena, pristojni organi ukrepajo, kakor je predvideno v členih 42 in 43.

Oddelek 3

Zajamčeni kapital

Člen 40

Znesek zajamčenega kapitala

1. Eno tretjino zahtevanega minimalnega kapitala iz členov 37, 38 in 39 predstavlja zajamčeni kapital. Ta kapital predstavljajo postavke iz člena 36(1), (2) in (3) in, s soglasjem pristojnega organa matične države članice, iz člena 36(4)(c).

2. Zajamčeni kapital ni manjši od 3 000 000 EUR.

Vsaka država članica lahko za lastne pozavarovalnice določi, da zajamčeni minimalni kapital ne sme znašati manj kot 1 000 000 EUR.

▼B

Člen 41

Pregled zneska zajamčenega kapitala

1. Zneski v eurih, določeni v členu 40(2), se pregledajo vsako leto od 10 decembra 2007, da se upoštevajo spremembe v evropskem indeksu cen življenjskih potrebščin, ki zajema vse države članice, kakor ga objavlja Eurostat.

Zneski se samodejno prilagodijo z zvišanjem osnovnega zneska v eurih za odstotek spremembe indeksa v obdobju med začetkom veljave te direktive in datumom revizije ter zaokrožijo na večkratnik 100 000 EUR.

Če je sprememba v odstotkih od zadnje prilagoditve manjša od 5 %, se prilagoditev ne izvede.

2. Komisija letno obvešča Evropski parlament in Svet o pregledu in prilagoditvi zneskov iz odstavka 1.

POGLAVJE 4

Pozavarovalnice v težavah ali v stanju nepravilnosti in odvzem dovoljenja

Člen 42

Pozavarovalnice v težavah

1. Če pozavarovalnica ne ravna v skladu s členom 32, lahko pristojni organ njene matične države članice prepove prosto razpolaganje s sredstvi, potem ko je svoj namen sporočil pristojnim organom držav članic gostiteljic.

2. Za namene sanacije finančnega stanja pozavarovalnice, katere minimalni kapital je padel pod zahtevano višino iz členov 37, 38 in 39, pristojni organ matične države članice zahteva, da se mu v odobritev predloži načrt sanacije dobrega finančnega stanja.

Če pristojni organ meni, da se bo finančno stanje pozavarovalnice še naprej slabšalo, v izjemnih okoliščinah lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi pozavarovalnice. Organe drugih držav članic, na katerih ozemljih pozavarovalnica opravlja svojo dejavnost, obvesti o vseh sprejetih ukrepih, slednji pa na zahtevo prvega sprejmejo enake ukrepe.

3. Če minimalni kapital pade pod zajamčeni kapital, kakor je opredeljen v členu 40, pristojni organ matične države članice zahteva, da mu pozavarovalnica v odobritev predloži kratkoročni finančni načrt.

▼B

Poleg tega lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi pozavarovalnice. Organe drugih držav članic obvesti o vseh ukrepih, slednji pa na zahtevo prvega sprejmejo enake ukrepe.

4. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, da lahko v skladu z zakonodajo države v primerih, predvidenih v odstavkih 1, 2 in 3, prepove prosto razpolaganje s sredstvi na njenem ozemlju na zahtevo matične države članice pozavarovalnice, ki določi sredstva, ki jih bodo takšni ukrepi zajemali.

Člen 43

Sanacijski načrt

1. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni zahtevati finančni sanacijski načrt za tiste pozavarovalnice, pri katerih pristojni organi domnevajo, da so obveznosti, ki izhajajo iz pozavarovalnih pogodb, ogrožene.

2. Sanacijski načrt vsebuje najmanj podrobne podatke ali dokazila za prihodnja tri poslovna leta v zvezi z:

(a) oceno upravljavskih stroškov, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizij;

(b) načrt s podrobno oceno dohodkov in odhodkov v zvezi s sprejetimi obveznostmi pozavarovanja in prenosi obveznosti v pozavarovanje;

(c) načrt bilance stanja;

(d) oceno glede finančnih sredstev, namenjenih za kritje prevzetih obveznosti iz zavarovalnih pogodb, in zahtevanega minimalnega kapitala;

(e) celotno retrocesijsko politiko.

3. Kadar se finančni položaj pozavarovalnice slabša in so ogrožene pogodbene obveznosti pozavarovalnice, države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni, da od pozavarovalnice zahtevajo višji zahtevani minimalni kapital, da bi zagotovili sposobnost pozavarovalnice, da v bližnji prihodnosti izpolni zahteve glede minimalnega kapitala. Raven tega višjega zahtevanega minimalnega kapitala temelji na sanacijskem načrtu iz odstavka 1.

4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastila, da ponovno od zgoraj navzdol ovrednotijo vse elemente, upravičene za razpoložljivi minimalni kapital, zlasti če se je tržna vrednost teh elementov po koncu preteklega poslovnega leta občutno spremenila.

▼B

5. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni, da zmanjšajo znižanje minimalnega kapitala na podlagi retrocesije, kakor je določeno v skladu s členi 37, 38 in 39, če:

(a) se je po preteklem poslovnem letu bistveno spremenila vrsta ali kakovost retrocesijskih pogodb;

(b) ne obstaja nikakršen ali omejen prenos tveganja po retrocesijskih pogodbah.

6. Če so pristojni organi zahtevali finančni sanacijski načrt za pozavarovalnico v skladu z odstavkom 1 tega člena, ne izdajo potrdila v skladu s členom 18, če menijo, da so obveznosti, ki izhajajo iz pozavarovalnih pogodb, ogrožene v smislu navedenega odstavka 1.

Člen 44

Odvzem dovoljenja

1. Dovoljenje, ki ga je pozavarovalnici izdal pristojni organ njene matične države članice, lahko navedeni organ odvzame, če pozavarovalnica:

(a) ne uporabi dovoljenja v roku 12 mesecev, se mu izrecno odreče ali preneha opravljati dejavnost za več kakor šest mesecev, razen če je zadevna država članica določila, da dovoljenje v takšnih primerih preneha veljati;

(b) ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja;

(c) v dovoljenem obdobju ni mogla sprejeti ukrepov iz načrta sanacije finančnega stanja ali finančnem načrtu iz člena 42;

(d) resno ne izpolnjuje svojih obveznosti iz predpisov, ki veljajo zanjo.

V primeru odvzema ali prenehanja veljavnosti dovoljenja pristojni organ matične države članice o tem obvesti pristojne organe drugih držav članic, te pa sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi preprečijo, da bi pozavarovalnica na njihovih ozemljih začela opravljati nove dejavnosti, bodisi iz naslova pravice do ustanavljanja bodisi iz naslova svobode opravljanja storitev.

2. Vsako odločitev za odvzem dovoljenja je treba natančno obrazložiti in jo sporočiti zadevni pozavarovalnici.

NASLOV IV

DOLOČBE V ZVEZI S KONČNIM POZAVAROVANJEM IN NAMENSKIMI DRUŽBAMI

Člen 45

Končno pozavarovanje

1. Matična država članica lahko določi posebne določbe o opravljanju končnih pozavarovalnih dejavnosti v zvezi z:

— obveznimi pogoji za vključitev v vse izdane pogodbe,

▼B

— smotrnimi upravnimi in računovodskimi postopki, ustreznimi mehanizmi notranjega nadzora in zahtevami obvladovanja tveganja,

— računovodskimi in previdnostnimi zahtevami ter zahtevami po statističnih podatkih,

— vzpostavitvijo zavarovalno-tehničnih rezervacij za zagotovitev njihove ustreznosti, zanesljivosti in nepristranskosti,

— naložbami sredstev, ki pokrivajo zavarovalno-tehnične rezervacije za zagotavljanje upoštevanja vrste posla, ki ga opravlja pozavarovalnica, zlasti narave, zneska in trajanja pričakovanih zneskov škode, na tak način, da zagotovi likvidnost, varnost, kakovost, donosnost in ujemanje sredstev,

— pravili, povezanimi z razpoložljivim minimalnim kapitalom, zahtevanim minimalnim kapitalom in minimalnim zajamčenim kapitalom, ki ga pozavarovalnica ohrani glede na končne pozavarovalne dejavnosti.

2. Države članice v korist preglednosti Komisiji nemudoma posredujejo besedila vseh ukrepov, ki jih določa njihova nacionalna zakonodaja za namene odstavka 1.

Člen 46

Namenske družbe

1. Kjer država članica sklene, da na svojem ozemlju dovoli ustanavljanje namenskih družb v smislu te direktive, zahteva predhodno uradno dovoljenje zanje.

2. Država članica, v kateri je ustanovljena namenska družba, določi pogoje, pod katerimi se izvajajo dejavnosti takšnega podjetja. Še zlasti pa ta država članica določi pravila v zvezi s:

— področjem uporabe dovoljenja,

— obveznimi pogoji za vključitev v vse izdane pogodbe,

— dobrim slovesom in potrebno strokovno usposobljenostjo oseb, ki vodijo namenske družbe,

— primernimi zahtevami za delničarje ali člane, ki imajo kvalificirani delež v namenski družbi,

— smotrnimi upravnimi in računovodskimi postopki, ustreznimi mehanizmi notranjega nadzora in zahtevami obvladovanja tveganja,

— računovodskimi in previdnostnimi zahtevami ter zahtevami po statističnih podatkih,

— zahteve glede minimalnega kapitala namenskih družb.

▼B

3. Države članice v korist preglednosti Komisiji nemudoma posredujejo besedila katerih koli ukrepov, določenih v njihovi nacionalni zakonodaji za namene odstavka 2.

NASLOV V

DOLOČBE, KI SE NANAŠAJO NA PRAVICO DO USTANAVLJANJA IN SVOBODO OPRAVLJANJA STORITEV

Člen 47

Pozavarovalnice, ki niso v skladu s predpisi

1. Če pristojni organi države članice gostiteljice ugotovijo, da pozavarovalnica, ki ima na njenem ozemlju podružnico ali tam opravlja posle iz naslova svobode opravljanja storitev, ni v skladu z zakonskimi določbami, ki v navedeni državi zanjo veljajo, ti organi zahtevajo, da zadevna pozavarovalnica nepravilnost odpravi. Obenem pristojne organe matične države članice obvestijo o svojih ugotovitvah.

Če kljub ukrepom, ki jih sprejme pristojni organ matične države članice, ali ker se takšni ukrepi izkažejo za neprimerne, pozavarovalnica še naprej krši predpise, veljavne v državi članici gostiteljici, lahko slednja potem, ko je obvestila pristojni organ matične države članice, sprejme ustrezne ukrepe za preprečitev ali kaznovanje nadaljnjih nepravilnosti in, če je to nujno potrebno, prepreči tej pozavarovalnici, da na njenem ozemlju še naprej sklepa nove pozavarovalne pogodbe. Države članice zagotovijo, da je pozavarovalnicam na njihovih ozemljih mogoče vročiti pravne dokumente, potrebne za takšne ukrepe.

2. Vsak ukrep, sprejet v skladu z odstavkom 1, ki obsega kazni ali omejitve opravljanja poslov pozavarovanja, je ustrezno utemeljen, zadevna pozavarovalnica pa mora biti o njem obveščena.

Člen 48

Prenehanje

V primeru prenehanja pozavarovalnice, se obveznosti iz pogodb, sklenjenih preko podružnice ali iz naslova svobode opravljanja storitev, izpolnijo na isti način kakor obveznosti iz drugih pozavarovalnih pogodb tega podjetja.

NASLOV VI

POZAVAROVALNICE S SEDEŽEM ZUNAJ SKUPNOSTI, KI OPRAVLJAJO DEJAVNOSTI POZAVAROVANJA V SKUPNOSTI

Člen 49

Načela in pogoji za opravljanje poslov pozavarovanja

Država članica za pozavarovalnice s sedežem zunaj Skupnosti in začetkom opravljanja ali opravljanjem dejavnosti pozavarovanja na

▼B

njenem ozemlju ne uporablja določb, zaradi katerih bi lahko prišlo do njihove ugodnejše obravnave, kot je dodeljena pozavarovalnicam s sedežem v tisti državi članici.

Člen 50

Sporazumi s tretjimi državami

1. Komisija Svetu predloži predloge za pogajanje o sporazumih z eno ali več tretjimi državami o načinu izvajanja nadzora nad:

(a) pozavarovalnicami s sedežem v tretji državi, ki opravljajo posle pozavarovanja v Skupnosti;

(b) pozavarovalnicami s sedežem v Skupnosti, ki opravljajo posle pozavarovanja na ozemlju tretje države.

2. Sporazumi iz odstavka 1 morajo pod pogoji enakovrednosti pravil varnega in skrbnega poslovanja pozavarovalnicam zlasti zagotoviti učinkoviti dostop do tržišča na ozemlju vsake pogodbenice in vzajemno priznavanje nadzornih pravil ter praks glede pozavarovanja. Zagotoviti morajo tudi:

(a) da pristojni organi držav članic lahko pridobijo podatke, potrebne za nadzor pozavarovalnic s sedežem v Skupnosti, ki izvajajo posle na ozemlju zadevnih tretjih držav,

(b) da lahko pristojni organi tretjih držav pridobijo podatke, potrebne za nadzor pozavarovalnic s sedežem na njihovem ozemlju, ki opravljajo posle v Skupnosti.

3. Brez poseganja v člen 300(1) in (2) Pogodbe, bo Komisija s pomočjo Evropskega odbora za zavarovanja in poklicne pokojnine pregledala izid pogajanj iz odstavka 1 tega člena in položaj, ki je nastal.

NASLOV VII

HČERINSKA PODJETJA MATIČNIH PODJETIJ, KI JIH UREJA PRAVO TRETJE DRŽAVE, IN PRIDOBIVANJE DELEŽEV S STRANI TAKŠNIH MATIČNIH PODJETIJ

Člen 51

Podatki držav članic Komisiji

Pristojni organi držav članic obvestijo Komisijo in pristojne organe drugih držav članic:

(a) o kakršni koli izdaji dovoljenja neposrednemu ali posrednemu hčerinskemu podjetju enega ali več matičnih podjetij, ki ga ureja pravo tretje države;

▼B

(b) vsakokrat, ko takšno matično podjetje pridobi tolikšen delež v pozavarovalnici Skupnosti, da slednja postane njegovo hčerinsko podjetje.

Če je dovoljenje iz točke (a) izdano neposrednemu ali posrednemu hčerinskemu podjetju enega ali več matičnih podjetij, ki jih ureja pravo tretje države, se sestava skupine navede v uradnem obvestilu, ki ga pristojni organi naslovijo na Komisijo.

Člen 52

Obravnavanje pozavarovalnic Skupnosti s strani tretjih držav

1. Države članice obvestijo Komisijo o vseh splošnih težavah, s katerimi se srečujejo njihove pozavarovalnice pri ustanavljanju in opravljanju dejavnosti v tretji državi.

2. Komisija redno sestavlja poročilo, v katerem glede na pogoje iz odstavka 3 preuči, kakšnega ravnanja so pozavarovalnice Skupnosti deležne v tretjih državah, kar zadeva ustanavljanje pozavarovalnic v tretjih državah, pridobivanje deležev v pozavarovalnicah tretjih držav, opravljanje pozavarovalnih poslov takšnih pozavarovalnic in čezmejno opravljanje poslov pozavarovanja iz Skupnosti v tretje države. Komisija predloži Svetu navedena poročila skupaj z vsemi ustreznimi predlogi in priporočili.

3. Kadar koli Komisija bodisi na podlagi poročil iz odstavka 2 bodisi na podlagi drugih podatkov meni, da tretja država pozavarovalnicam Skupnosti ne zagotavlja učinkovitega dostopa do tržišča, lahko Komisija predloži Svetu priporočila za ustrezen mandat za pogajanja, s čimer bi pridobili izboljšan dostop do tržišča za pozavarovalnice Skupnosti.

4. Ukrepi, sprejeti po tem členu, so v skladu z obveznostmi Skupnosti, ki izhajajo iz katerega koli mednarodnega sporazuma, predvsem v Svetovni trgovinski organizaciji.

NASLOV VIII

DRUGE DOLOČBE

Člen 53

Pravica do pravnega sredstva

Države članice zagotovijo, da je zoper odločitve, ki so v zvezi s pozavarovalnicami sprejete po zakonih in drugih predpisih za izvajanje te direktive, na voljo pravica do pravnega sredstva.

Člen 54

Sodelovanje med državami članicami in Komisijo

1. Države članice med seboj sodelujejo z namenom olajšanja nadzora pozavarovanja na ozemlju Skupnosti in uporabe te direktive.

▼B

2. Komisija in pristojni organi držav članic tesno sodelujejo, da bi olajšali nadzor nad pozavarovanjem v Skupnosti in preučili vse težave, ki bi se utegnile pojaviti pri uporabi te direktive.

Člen 55

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za zavarovanja in poklicne pokojnine.

▼M2

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

_____

▼B

Člen 56

Izvedbeni ukrepi

▼M2

Naslednji izvedbeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, med drugim z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 55(2):

▼B

(a) razširitev pravnih oblik, predvidenih v Prilogi I;

(b) razjasnitev postavk, ki sestavljajo minimalnim kapital iz člena 36, da se upošteva nastanek novih finančnih instrumentov;

(c) povečanje do 50 % premij ali zneskov terjatev, ki se uporabljajo za izračun zahtevanega minimalnega kapitala, določenega v členu 37(3) in (4) razen vrst 11, 12 in 13 iz točke A Priloge k Direktivi 73/239/EGS, za posebne dejavnosti pozavarovanja ali vrst pogodb, da se upošteva specifičnosti teh dejavnosti ali pogodb;

(d) sprememba minimalnega zajamčenega kapitala, predvidena v členu 40(2), da se upošteva gospodarski in finančni razvoj;

(e) razjasnitev opredelitev iz člena 2, da se zagotovi enotno uporabo te direktive v vsej Skupnosti;

▼M1

(f) prilagoditve meril iz člena 19a(1), da se upošteva prihodnji razvoj dogodkov in zagotovi enotna uporaba te direktive.

▼B

NASLOV IX

SPREMEMBE OBSTOJEČIH DIREKTIV

Člen 57

Spremembe Direktive 73/239/EGS

Direktiva 73/239/EGS se spremeni na naslednji način:

(1) v členu 12a se odstavka 1 in 2 nadomestita z:

„1. Posvetovati se je treba s pristojnimi organi druge sodelujoče države članice, pred izdajo dovoljenja zavarovalnici za neživljenjsko zavarovanje, ki je:

(a) hčerinsko podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici; ali

(c) je pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe, ki nadzoruje zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

2. Posvetovati se je treba s pristojnim organom sodelujoče države članice, odgovornim za nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, pred izdajo dovoljenja zavarovalnici za neživljenjsko zavarovanje, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

(c) je pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe, ki nadzoruje kreditno institucijo ali investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti.“;

(2) v členu 13(2) se doda naslednji pododstavek:

„Matična država članica zavarovalnice ne sme zavrniti pozavarovalne pogodbe, ki jo je sklenila zavarovalnica s pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (*), ali zavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu s to direktivo ali Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/83/ES z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (**) na podlagi neposredne povezave s finančno trdnostjo te pozavarovalnice ali zavarovalnice.

(*) UL L 323, 9.12.2005, str. 1.
(**) UL L 345, 19.12.2002, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).“

3. v členu 15, se odstavka 2 in 3 nadomestita z:

„2. Matična država zahteva, da vsaka zavarovalnica krije zavarovalno-tehnične rezervacije in izravnalno rezervacijo iz člena 15a te direktive z usklajenimi naložbami v skladu s členom 6 Direktive

▼B

88/357/EGS. Glede na okoliščine tveganja v Skupnosti morajo biti sredstva lokalizirana v Skupnosti. Države članice ne zahtevajo, da zavarovalnice lokalizirajo svoja sredstva v določeni državi članici. Vseeno pa lahko matična država članica dovoli ohlapnejša pravila o lokalizaciji sredstev.

(3) Države članice za oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij ne smejo obdržati ali uvesti sistema bruto pridržanja, ki zahteva zastavitev sredstev za kritje prenosnih premij in škodnih rezervacij pozavarovatelja, če je pozavarovatelj pozavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 2005/68/ES ali zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu s to direktivo ali Direktivo 2002/83/ES.

Če matična država članica dovoljuje, da so zavarovalno-tehnične rezervacije pokrite z zahtevki do pozavarovateljev, ki niso pozavarovalnica, ki je pridobila dovoljenja v skladu z Direktivo 2005/68/ES niti zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu s to direktivo ali Direktivo 2002/83/ES, opredeli pogoje za sprejetje takšnih zahtevkov.“;

(4) člen 16(2) se spremeni:

(a) točka (b) prvega pododstavka se nadomesti z:

„(b) rezerve (zakonske rezerve in proste rezerve), ki ne ustrezajo obveznostim iz zavarovalnih pogodb in niso uvrščene kot izravnalne rezervacije;“;

(b) uvodni stavek in točka (a) četrtega pododstavka se nadomestita z:

„Razpoložljivi minimalni kapital se zmanjša z naslednjimi postavkami:

(a) udeležbe zavarovalnice v:

— zavarovalnicah v smislu člena 6 te direktive, člena 4 Direktive 2002/83/ES ali člena 1(b) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/78/ES,

— pozavarovalnicah v smislu člena 3 Direktive 2005/68/ES ali pozavarovalnicah države nečlanice v smislu člena 1(1) Direktive 98/78/ES,

— zavarovalnih holdingih v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES,

— kreditnih institucijah in finančnih institucijah v smislu člena 1(1) in (5) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/12/ES,

— investicijskih podjetjih in finančnih institucijah v smislu člena 1(2) Direktive Sveta 93/22/EGS in člena 2(4) ter (7) Direktive Sveta 93/6/EGS.“;

▼B

(5) člen 16a se spremeni:

(a) v odstavku 3 se sedmi pododstavek nadomesti z:

„Tako pridobljena vsota se pomnoži z razmerjem, ki glede na pretekla tri poslovna leta obstaja med zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, ki jih mora podjetje nositi tudi potem, ko so bili odšteti vsi izterljivi zneski iz pozavarovanja, in kosmatim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin; to razmerje ne sme biti v nobenem primeru manjše od 50 %. Na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, zavarovalnica predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega organa se lahko izterljive zneske namenskih družb iz člena 46 Direktive 2005/68/ES tudi odbijejo kot pozavarovanje.“;

(b) v odstavku 4 se sedmi pododstavek nadomesti z:

„Tako pridobljena vsota se pomnoži z razmerjem, ki glede na pretekla tri poslovna leta obstaja med zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, ki jih mora podjetje nositi tudi potem, ko so bili odšteti vsi izterljivi zneski iz pozavarovanja, in kosmatim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin; to razmerje ne sme biti v nobenem primeru manjše od 50 %. Na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, zavarovalnica predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega organa se lahko izterljive zneske namenskih družb iz člena 46 Direktive 2005/68/ES tudi odbijejo kot pozavarovanje.“;

(6) vstavi se naslednji člen:

„Člen 17b

1. Vsaka država članica zahteva, da zavarovalnica, ki ima sedež na njenem ozemlju in opravlja dejavnosti pozavarovanja, določi, glede njeno celotno poslovno dejavnost, minimalni zajamčeni kapital v skladu s členom 40 Direktive 2005/68/ES, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) zbrane pozavarovalne premije presegajo 10 % celotnih premij;

(b) zbrane pozavarovalne premije presegajo 50 000 000 EUR;

(c) zavarovalno-tehnične rezervacije, ki izhajajo iz njenih sprejetih obveznosti pozavarovanj, presegajo 10 % celotnih zavarovalno-tehničnih rezervacij.

2. Vsaka država članica lahko za zavarovalnico iz odstavka 1 tega člena, ki ima sedež na njihovem ozemlju, uporabi določbe iz člena 34 Direktive 2005/68/ES, glede njihovih dejavnosti pozavarovanja, če je izpolnjen eden od pogojev iz navedenega odstavka 1.

▼B

V tem primeru zadevna država članica zahteva, da so vsa sredstva zavarovalnice, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s sprejetimi obveznostmi pozavarovanja, ločena, upravljana in organizirana ločeno od neposrednih zavarovalnih dejavnosti zavarovalnic, brez kakršne koli možnosti prenosa. V tem primeru in le v zvezi z njihovimi dejavnostmi sprejetih obveznosti pozavarovanja za zavarovalnice ne veljajo členi 20, 21 in 22 Direktive 92/49/EGS (*) in Priloga I k Direktivi 88/357/EGS.

Vsaka država članica zagotovi, da njihovi pristojni organi preverijo ločitev iz prejšnjega pododstavka.

3. Če se Komisija v skladu s členom 56(c) Direktive 2005/68/ES odloči za povečanje zneskov, ki se uporabljajo za izračun zahtevanega minimalnega kapitala iz člena 37(3) in (4) navedene direktive, bodo vse države članice za zavarovalnice iz odstavka 1 tega člena uporabile določbe členov 35 do 39 navedene direktive glede njihovih dejavnosti pozavarovanja.

(*) Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) (UL L 228, 11.8.1992, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).“;

(7) v členu 20a se odstavek 4 nadomesti z:

„4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastila za zmanjšanje znižanja minimalnega kapitala na podlagi pozavarovanja, kakor je določen v skladu s členom 16a, če:

(a) se je po preteklem poslovnem letu bistveno spremenila vrsta ali kakovost pozavarovalnih pogodb;

(b) ne obstaja nikakršen ali omejen prenos tveganja po pozavarovalnih pogodbah.“.

Člen 58

Spremembe Direktive 92/49/EGS

Direktiva 92/49/EGS se spremeni na naslednji način:

(1) v členu 15 se odstavek 1a nadomesti z:

„1a. Če je prevzemnik deležev iz odstavka 1 tega člena zavarovalnica, pozavarovalnica, kreditna institucija ali investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici, ali matično podjetje takšnega subjekta, ali fizična ali pravna oseba, ki obvladuje tak subjekt, in če bi zaradi te pridobitve podjetje, v katerem namerava prevzemnik pridobiti delež, postalo hčerinsko podjetje ali bi jo obvladoval prevzemnik, se je treba o presoji pridobitve predhodno posvetovati, kakor določa člen 12(a) Direktive 73/239/EGS.“;

▼C1

(2) v členu 16 se odstavki 4, 5 in 5a nadomestijo z:

▼B

„4. Pristojni organi, ki prejmejo zaupne podatke iz odstavka 1 ali 2, jih lahko uporabijo le pri opravljanju svojih nalog:

— da preverijo, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek opravljanja poslov zavarovanja, in da olajšajo spremljanje opravljanja takšnih poslov, zlasti glede spremljanja zavarovalnotehničnih rezervacij, minimalnega kapitala, upravnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjega nadzora,

— da naložijo kazni,

— pri upravnih pritožbah zoper odločbe pristojnega organa, ali

▼C1

— v sodnih postopkih, sproženih po členu 56 ali v skladu s posebnimi določbami, predvidenimi v tej direktivi ali drugih direktivah, sprejetih na področju zavarovalnic in pozavarovalnic.

▼B

5. Odstavka 1 in 4 ne preprečujeta izmenjave podatkov znotraj države članice, če sta v isti državi članici dva ali več pristojnih organov, ali med državami članicami, med pristojnimi organi in med:

— organi, pristojnimi za uradni nadzor kreditnih institucij in drugih finančnih institucij, ter organi, pristojnimi za nadzor finančnih trgov,

— telesi, ki sodelujejo v postopkih likvidacije ali stečajnih postopkih zavarovalnic in pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih, in

— osebami, pooblaščenimi za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, pozavarovalnic in drugih finančnih institucij,

pri opravljanju svojih nadzornih funkcij ali razkrivanju ustreznih podatkov telesom, ki skrbijo za postopke prisilne likvidacije ali za zajamčeni kapital in ki takšne podatke potrebujejo za opravljanje svojega dela. Za informacije, ki jih prejemajo ti organi, telesa ali osebe, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, določena v odstavku 1.

6. Ne glede na odstavke od 1 do 4 lahko države članice odobrijo izmenjavo podatkov med pristojnimi organi in med:

— organi, odgovornimi za nadzor teles, ki sodelujejo v postopkih likvidacije in stečajnih postopkih življenjskih zavarovalnic, pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih, ali

— organi, odgovornimi za nadzor oseb, pooblaščenih za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, pozavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij, ali

— neodvisnimi aktuarji zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki izvajajo zakonski nadzor teh podjetij, in organi, pooblaščenimi za nadziranje takšnih aktuarjev.

▼B

Države članice, ki uveljavijo možnost iz prvega pododstavka, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

— ti podatki so za namen izvajanja nadzora ali zakonskega nadzora iz prvega pododstavka,

— za podatke, prejete v tem pomenu, veljajo pogoji varovanja poslovne skrivnosti, določene v odstavku 1,

— če podatki izvirajo iz druge države članice, se jih sme razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so jih posredovali, in po potrebi izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo imena organov, oseb in teles, ki lahko prejmejo podatke v skladu s tem odstavkom.“;

(3) člen 21(1) se spremeni:

(a) uvodni del se nadomesti z:

„1. Matična država članica zavarovalnicam ne sme dovoliti, da krijejo svoje zavarovalno-tehnične rezervacije in izravnalne rezervacije z drugimi sredstvi, kot s tistimi iz naslednjih kategorij:“;

(b) točka (f) točke (B) se nadomesti z:

„(f) dolgovi, ki jih dolgujejo pozavarovatelji, vključno s pozavarovateljevimi deleži zavarovalno-tehničnih rezervacij, in namenske družbe iz člena 46 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (*).

(*) UL L 323, 9.12.2005, str. 1.“;

(c) tretji pododstavek točke (C) se nadomesti z:

„Vključitev katerih koli sredstev ali kategorije sredstev, naštetih v prvem podpoglavju, ne pomeni, da je treba ta sredstva samodejno sprejeti kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije. Matična država članica določi podrobnejša pravila o določitvi pogojev za uporabo sprejemljivih sredstev.“;

(4) v členu 22(1) se uvodni del nadomesti z:

„1. V zvezi s sredstvi, ki pokrivajo zavarovalno-tehnične rezervacije in izravnalne rezervacije, matična država članica lahko zahteva, da posamezna zavarovalnica ne sme vložiti več kot:“.

Člen 59

Spremembe Direktive 98/78/ES

Direktiva 98/78/ES se spremeni na naslednji način:

(1) naslov se nadomesti z:

„Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/87/ES z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru zavarovalnic in pozavarovalnic v zavarovalniški ali pozavarovalniški skupini“;

▼B

(2) člen 1 se spremeni:

(a) točke (c), (i), (j) in (k) se nadomestijo z:

„(c) ‚pozavarovalnica‘ pomeni podjetje, ki je pridobilo uradno dovoljenje v skladu s členom 3 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (*);

_____

(*) UL L 323, 9.12.2005, str. 1.“

„i) ‚zavarovalni holding‘ pomeni matično podjetje, katerega glavna dejavnost je pridobivanje in udeležba v hčerinskih podjetjih, kjer so ta hčerinska podjetja izključno ali pretežno zavarovalnice, pozavarovalnice, zavarovalnice države nečlanice ali pozavarovalnice države nečlanice, je vsaj eno od teh hčerinskih podjetij zavarovalnica ali pozavarovalnica in ni mešani holding v smislu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/87/ES z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu (*);

(j) ‚mešani zavarovalni holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni zavarovalnica, zavarovalnica države nečlanice, pozavarovalnica, pozavarovalnica države nečlanice, zavarovalni holding ali mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES, ki ima med hčerinskimi podjetji vsaj eno zavarovalnico ali pozavarovalnico;

(k) ‚pristojni organi‘ pomeni nacionalne organe, ki so z zakonom ali drugim predpisom pooblaščeni za nadzor zavarovalnic ali pozavarovalnic.

_____

(*) UL L 35, 11.2.2003, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2005/1/ES (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).“

(b) doda se naslednja točka (l)

„(l) ‚pozavarovalnica države nečlanice‘ pomeni podjetje, ki bi moralo imeti uradno dovoljenje v skladu s členom 3 Direktive 2005/68/ES, če bi imelo sedež v Skupnosti;“;

(3) členi 2, 3 in 4 se nadomestijo z:

„Člen 2

Primeri uporabe dopolnilnega nadzora zavarovalnic in pozavarovalnic

1. Poleg določb Direktive 73/239/EGS, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/83/ES z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (*) in Direktive 2005/68/ES, ki določajo pravila za nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic, morajo države članice predvideti nadzor vsake zavarovalnice ali pozavarovalnice,

▼B

ki je udeleženo podjetje v vsaj eni zavarovalnici, pozavarovalnici, zavarovalnice države nečlanice ali pozavarovalnici države nečlanice, ki se dopolni kakor je predpisano v členih 5, 6, 8 in 9 te direktive.

2. Za vsako zavarovalnico ali pozavarovalnico, katere matično podjetje je zavarovalni holding, zavarovalnica ali pozavarovalnica države nečlanice, se uporablja dopolnilni nadzor kakor je predpisano v členih 5(2), 6, 8 in 10.

3. Za vsako zavarovalnico ali pozavarovalnico, katere matično podjetje je mešani zavarovalni holding, se uporablja dopolnilni nadzor na način, predpisan v členih 5(2), 6 in 8.

Člen 3

Obseg dopolnilnega nadzora

1. Izvajanje dopolnilnega nadzora v skladu s členom 2 nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v zvezi s posameznimi zavarovalnicami držav nečlanic, pozavarovalnicami držav nečlanic, zavarovalnimi holdingi ali mešanimi zavarovalnimi holdingi.

2. Dopolnilni nadzor upošteva naslednja podjetja, navedena v členih 5, 6, 8, 9 in 10:

— povezana podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice,

— udeležena podjetja v zavarovalnici ali pozavarovalnici,

— povezana podjetja udeleženega podjetja v zavarovalnici ali pozavarovalnici.

3. Države članice se lahko odločijo, da pri dopolnilnem nadzoru iz člena 2 ne bodo upoštevale podjetij, ki imajo registrirani sedež v državi nečlanici, kjer obstajajo zakonske ovire za prenos potrebnih podatkov, brez poseganja v določbe točke 2.5 Priloge I in točke 4 Priloge II.

Nadalje se lahko pristojni organi, odgovorni za izvajanje dopolnilnega nadzora, v spodaj navedenih primerih odločijo za vsak primer posebej, da pri dopolnilnem nadzoru podjetja iz člena 2 podjetja ne bodo upoštevali:

— če je podjetje, ki bi moralo biti vključeno, zanemarljivo glede ciljev dopolnilnega nadzora zavarovalnic ali pozavarovalnic,

— če bi bila vključitev finančnega položaja podjetja neprimerna ali zavajajoča glede ciljev dopolnilnega nadzora zavarovalnic ali pozavarovalnic.

Člen 4

Organi, pristojni za izvajanje dopolnilnega nadzora

1. Dopolnilni nadzor izvajajo pristojni organi države članice, v kateri je zavarovalnica ali pozavarovalnica pridobila uradno

▼B

dovoljenje skladno s členom 6 Direktive 73/239/EGS ali členom 4 Direktive 2002/83/ES ali členom 3 Direktive 2005/68/ES.

2. Kadar ima zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v dveh ali več državah članicah, za svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, zavarovalnico države nečlanice, pozavarovalnico države nečlanice ali mešani zavarovalni holding, se lahko pristojni organi zadevnih držav članic dogovorijo, katera od njih bo odgovorna za izvajanje dopolnilnega nadzora.

3. Kadar ima država članica več kot en pristojni organ za nadzor skrbnega poslovanja zavarovalnic in pozavarovalnic, taka država članica sprejme ukrepe, ki so potrebni za organizacijo usklajevanja med temi organi.

_____

(*) UL L 345, 19.12.2002, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.“;

(4) v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z:

„1. Države članice predpišejo, da pristojni organi od vsake zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero se uporablja dopolnilni nadzor, zahtevajo, da ima vzpostavljene primerne mehanizme notranje kontrole za izdelavo podatkov in informacij, potrebnih za namene takega dopolnilnega nadzora.“;

(5) členi 6, 7 in 8 se nadomestijo z:

„Člen 6

Dostop do podatkov

1. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi, odgovorni za izvajanje dopolnilnega nadzora, dostop do vseh podatkov, ki bi bile potrebni za namene nadzora zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero velja tak dopolnilni nadzor. Pristojni organi se lahko obrnejo neposredno na ustrezna podjetja iz člena 3(2), da dobijo potrebne podatke samo, če se taki podatki zahtevajo od zavarovalnice ali pozavarovalnice in jih zavarovalnica oziroma pozavarovalnica še ni posredovala.

2. Države članice določijo, da lahko njihovi pristojni organi na svojem ozemlju sami ali s posredovanjem oseb, ki jih imenujejo za ta namen, na kraju samem preverijo informacije iz odstavka 1, v:

— zavarovalnici, za katero velja dopolnilni nadzor,

— pozavarovalnici, za katero velja dopolnilni nadzor,

— hčerinskem podjetju te zavarovalnice,

— hčerinskem podjetju te pozavarovalnice,

— matičnem podjetju te zavarovalnice,

— matičnem podjetju te pozavarovalnice,

▼B

— hčerinskemu podjetju matičnega podjetja te zavarovalnice,

— hčerinskem podjetju matičnega podjetja te pozavarovalnice.

3. Kadar želijo pri uporabi tega člena pristojni organi ene države članice v posebnih primerih preveriti pomembne podatke v zvezi s podjetjem v drugi državi članici, ki je povezana zavarovalnica, povezana pozavarovalnica, hčerinsko podjetje, matično podjetje ali hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero velja dopolnilni nadzor, morajo prositi pristojne organe te druge države članice, da se izvede to preverjanje. Organi, ki prejmejo tako zahtevo, morajo ukrepati v okviru svoje pristojnosti tako, da opravijo preverjanje sami, da dovolijo organom, ki so zahtevali preverjanje, da ga opravijo oni, ali da dovolijo revizorju ali strokovnjaku, da ga opravi.

Če želi, lahko pristojni organ, ki je zahtevo podal, sodeluje pri preverjanju, kadar ga sam ne izvaja.

Člen 7

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Kadar so zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki so ustanovljene v različnih državah članicah, neposredno ali posredno povezane ali imajo skupno udeleženo podjetje, pristojni organi vsake države članice drug drugemu na zahtevo sporočijo vse potrebne podatke, ki lahko omogočijo ali olajšajo izvajanje nadzora na podlagi te direktive in na svojo lastno pobudo sporočijo vse podatke, za katere menijo, da so bistvene za druge pristojne organe.

2. Kadar sta zavarovalnica ali pozavarovalnica in bodisi kreditna institucija, kakor je opredeljeno v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2000/12/ES z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (*), bodisi investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v Direktivi Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev (**), ali oba, posredno ali neposredno povezana ali imata skupno udeleženo podjetje, morajo pristojni organi in organi za javni nadzor teh drugih podjetij tesno sodelovati. Brez poseganja v njihove obveznosti ti organi drug drugemu zagotovijo podatke, s katerimi se njihova naloga lahko poenostavi, zlasti v okviru te direktive.

3. Za podatke, pridobljene na podlagi te direktive in zlasti za izmenjavo podatkov med pristojnimi organi, ki je predvidena v tej direktivi, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, opredeljena v členu 16 Direktive Sveta 92/49/EGS dne 18. junija 1992 in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) (***) in členu 16 Direktive 2002/83/ES ter v členih od 24 do 30 Direktive 2005/68/ES.

▼B

Člen 8

Transakcije znotraj skupine

1. Države članice določijo, da pristojni organi izvajajo splošni nadzor nad transakcijami med:

(a) zavarovalnico ali pozavarovalnico in:

(i) povezanim podjetjem zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(ii) udeleženim podjetjem v zavarovalnici ali pozavarovalnici;

(iii) povezanim podjetjem udeleženega podjetja v zavarovalnici ali pozavarovalnici;

(b) zavarovalnico ali pozavarovalnico in fizično osebo, ki je udeležena v:

(i) zavarovalnici, pozavarovalnici ali katerem koli od njenih povezanih podjetjih;

(ii) udeleženem podjetju v zavarovalnici ali pozavarovalnici;

(iii) povezanem podjetju udeleženega podjetja v zavarovalnici ali pozavarovalnici.

Te transakcije zadevajo zlasti:

— posojila,

— jamstva in zunaj bilančne transakcije,

— elemente, ki izpolnjujejo pogoje minimalnega kapitala,

— naložbe,

— posle pozavarovanja in retrocesije,

— sporazume za delitev stroškov.

2. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da razpolagajo z ustreznimi postopki obvladovanja tveganja in mehanizmi notranjega nadzora, vključno s skrbnim poročanjem in računovodskimi postopki, da bi opredelili, ocenili, spremljali in nadzirali transakcije, kakor je predvideno v odstavku 1. Države članice tudi zahtevajo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vsaj enkrat letno pristojnim organom poročajo o večjih transakcijah. Te postopke in mehanizme pregledajo pristojni organi.

Če se na podlagi teh podatkov zdi, da je ali bi lahko bila ogrožena kapitalska ustreznost zavarovalnice ali pozavarovalnice, pristojni organ sprejme ustrezne ukrepe na ravni zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(*) UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/87/ES.

(**) UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

(***) UL L 228, 11.8.1992, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.“

(6) v členu 9 se odstavek 3 nadomesti z:

▼B

„3. Če izračun iz odstavka 1 pokaže, da je prilagojena solventnost negativna, pristojni organi sprejmejo ustrezne ukrepe na ravni zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice.“;

(7) člen 10 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z:

„Zavarovalni holdingi, zavarovalnice države nečlanice in pozavarovalnice države nečlanice“;

(b) odstavka 2 in 3 se nadomestita z:

„2. V primeru iz člena 2(2), izračun vključuje vsa povezana podjetja zavarovalnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice, na način, predviden v Prilogi II.

3. Če na podlagi tega izračuna pristojni organi zaključijo, da je ali bi lahko bila ogrožena kapitalska ustreznost hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice zavarovalnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice, sprejmejo ustrezne ukrepe na ravni te zavarovalnice ali pozavarovalnice.“;

(8) člen 10a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z:

„(b) pozavarovalnice, ki imajo kot udeležena podjetja, podjetja v smislu člena 2 s sedežem v tretji državi;

(c) zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice, ki imajo kot udeležena podjetja v smislu člena 2 s sedežem v Skupnosti.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z:

„2. Sporazumi iz odstavka 1 morajo zlasti zagotoviti:

(a) da lahko pristojni organi držav članic pridobijo podatke, potrebne za dopolnilni nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic s sedežem v Skupnosti in ki imajo hčerinska podjetja ali so udeležena v podjetjih zunaj Skupnosti; in

(b) da lahko pristojni organi tretjih držav pridobijo podatke, potrebne za dopolnilni nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic s sedežem na njihovem ozemlju in ki imajo hčerinska podjetja ali so udeležena v podjetjih v eni ali več državah članic.“;

(9) Prilogi I in II k Direktivi 98/78/ES se nadomestita z besedilom iz Priloge II k tej direktivi.

▼B

Člen 60

Spremembe Direktive 2002/83/ES

Direktiva 2002/83/ES se spremeni na naslednji način:

(1) v členu 1(1) se doda naslednja točka:

„(s) ‚pozavarovalnica' pomeni pozavarovalnico v smislu točke (c) člena 2 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (*).

(*) UL L 323, 9.12.2005, str. 1.";

(2) vstavi se naslednji člen 9a:

„Člen 9a

Predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic

1. Posvetovati se je treba s pristojnimi organi druge sodelujoče države članice, pred izdajo dovoljenja zavarovalnici za življenjska zavarovanja, ki je:

(a) hčerinsko podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici; ali

(c) je pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe ki nadzoruje zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

2. Posvetovati se je treba s pristojnim organom sodelujoče države članice, odgovornim za nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, pred izdajo dovoljenja zavarovalnici za življenjska zavarovanja, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

(c) je pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe, ki nadzoruje kreditno institucijo ali investicijsko podjetje, ki je pridobila dovoljenje v Skupnosti.

3. Zadevni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem pri oceni primernosti delničarjev in ugleda ter izkušenj direktorjev, vpletenih v upravljanje drugega subjekta v isti skupini. Medsebojno izmenjata informacije glede ustreznosti delničarjev in ugleda ter izkušenj direktorjev, kar je pomembno za druge pristojne organe, ki sodelujejo pri izdaji dovoljenja pa tudi za trajajočo oceno skladnosti s pogoji poslovanja.";

▼B

(3) v členu 10(2) se doda naslednji pododstavek:

„Matična država članica zavarovalnice ne sme zavrniti pozavarovalne pogodbe, ki jo sklene zavarovalnica s pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 2005/68/ES ali zavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 73/239/EGS ali to direktivo na podlagi neposredne povezave s finančno trdnostjo te pozavarovalnice ali zavarovalnice.“;

(4) v členu 15 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Če je prevzemnik deležev iz odstavka 1 tega člena zavarovalnica, pozavarovalnica, kreditna institucija ali investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici, ali matično podjetje takšnega subjekta, ali fizična ali pravna oseba, ki obvladuje tak subjekt, in če bi zaradi te pridobitve podjetje, v katerem namerava prevzemnik pridobiti delež, postala hčerinsko podjetje ali bi jo obvladoval prevzemnik, se je treba o presoji pridobitve predhodno posvetovati, kakor določa člen 9a.“;

(5) člen 16 se spremeni:

(a) odstavki 4, 5 in 6 se nadomestijo z:

„4. Pristojni organi, ki prejmejo zaupne podatke iz odstavka 1 ali 2, jih lahko uporabijo le pri opravljanju svojih nalog:

— da preverijo, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek opravljanja poslov življenjskega zavarovanja, in da olajšajo spremljanje opravljanja takšnih poslov, zlasti glede spremljanja zavarovalno-tehničnih rezervacij, minimalnega kapitala, upravnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjega nadzora, ali

— pri uvedbi kazni, ali

— pri upravnih pritožbah zoper odločbe pristojnega organa, ali

— v sodnih postopkih, sproženih po členu 67 ali v skladu s posebnimi določbami, določenimi v tej direktivi ali drugih direktivah, sprejetih na področju življenjskih zavarovalnic in pozavarovalnic.

5. Odstavka 1 in 4 ne izključujeta izmenjave podatkov znotraj države članice, če sta v isti državi članici dva ali več pristojnih organov, ali med državami članicami, med pristojnimi organi in med:

— organi, pristojnimi za uradni nadzor kreditnih institucij in drugih finančnih institucij, ter organi, pristojnimi za nadzor finančnih trgov,

— telesi, ki sodelujejo v postopkih likvidacije ali stečajnih postopkih življenjskih zavarovalnic in pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih, in

— osebami, odgovornimi za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov življenjskih zavarovalnic, pozavarovalnic in drugih finančnih institucij,

▼B

pri opravljanju svojih nadzornih funkcij ali razkrivanju ustreznih podatkov organom, ki skrbijo za postopke prisilne likvidacije ali zajamčeni kapital in ki takšne podatke potrebujejo za opravljanje svojega dela. Za podatke, ki jih prejemajo ti organi, telesa ali osebe, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, določene v odstavku 1.

6. Ne glede na odstavke od 1 do 4 lahko države članice odobrijo izmenjavo podatkov med pristojnimi organi in med:

— organi, odgovornimi za nadzor teles, ki sodelujejo v postopkih likvidacije in stečajnih postopkih življenjskih zavarovalnic, pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih, ali

— organi, odgovornimi za nadzor oseb, odgovornih za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, pozavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij, ali

— neodvisnimi aktuarji zavarovalnic in pozavarovalnic, ki izvajajo pravni nadzor teh podjetij, in telesi, pooblaščenimi za nadziranje takšnih aktuarjev.

Države članice, ki uveljavijo možnost iz prvega pododstavka, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

— ti podatki so za namen izvajanja nadzora ali pravnega nadzora iz prvega pododstavka,

— za podatke, prejete v tem pomenu, veljajo pogoji varovanja poslovne skrivnosti, določeni v odstavku 1,

— če podatki izvirajo iz druge države članice, se jih sme razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so jih posredovali, in po potrebi izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo imena organov, oseb in teles, ki lahko prejmejo podatke v skladu s tem odstavkom.“;

(b) odstavek 8 se nadomesti z:

„8. Odstavki od 1 do 7 pristojnim organom ne preprečujejo, da bi posredovali:

— centralnim bankam in drugim subjektom s podobno funkcijo kakor monetarne oblasti,

— po potrebi drugim javnim organom, odgovornim za nadzor plačilnih sistemov,

podatke namenjene za opravljanje njihovih nalog, takšnim organom in telesom niti ne preprečujejo, da bi podatke, kot jih morajo za namene odstavka 4, sporočili pristojnim organom. Za podatke, prejete v tem smislu, se uporabljajo pogoji varovanja poslovne skrivnosti, določeni v tem členu.“;

▼B

(6) člen 20(4) se nadomesti z:

„4. Države članice za oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij ne smejo obdržati ali uvesti sistema bruto pridržanja, ki zahteva zastavitev sredstev za kritje prenosnih premij in škodnih rezervacij pozavarovatelja, ki je pridobil dovoljenje v skladu z Direktivo 2005/68/ES, če je pozavarovatelj pozavarovalnica ali zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 73/239/EGS ali to direktivo.

Če matična država članica dovoljuje, da so zavarovalno-tehnične rezervacije pokrite z zahtevki do pozavarovatelja, ki ni pozavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 2005/68/ES, niti zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 73/239/EGS ali to direktivo, opredeli pogoje za sprejetje takšnih zahtevkov.“;

(7) člen 23 se spremeni:

(a) v odstavku 1(B) se točka (f) nadomesti z:

„(f) dolgovi, ki jih dolgujejo pozavarovatelji, vključno s pozavarovateljevimi deleži zavarovalno-tehničnih rezervacij, in družbe s posebnim namenom iz člena 46 Direktive 2005/68/ES;“;

(b) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z:

„3. Vključitev katerih koli sredstev ali kategorije sredstev, naštetih v poglavju 1, ne pomeni, da je treba ta sredstva samodejno sprejeti kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije. Matična država članica določi podrobnejša pravila o določitvi pogojev za uporabo sprejemljivih sredstev.“;

(8) v členu 27(2) se dodajo naslednji pododstavki:

„Razpoložljivi minimalni kapital se zmanjša z naslednjimi postavkami:

(a) udeležbe življenjske zavarovalnice v:

— zavarovalnicah v smislu člena 4 te direktive, člena 6 Direktive 73/239/EGS ali člena 1(b) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/78/ES z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini (*),

— pozavarovalnicah v smislu člena 3 Direktive 2005/68/ES ali pozavarovalnicah države nečlanice v smislu člena 1(1) Direktive 98/78/ES,

— zavarovalnih holdingih v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES,

— kreditnih institucijah in finančnih institucijah v smislu člena 1(1) in (5) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/12/ES z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (**),

— investicijskih podjetjih in finančnih institucijah v smislu člena 1(2) Direktive Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev (***) in členov 2(4) ter 2(7) Direktive Sveta 93/6/EGS z dne 15. marca 1993 o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij (****);

▼B

(b) vsaka od naslednjih postavk, ki jih ima življenjska zavarovalnica v zvezi s subjekti, opredeljenimi v točki (a), v katerih je udeležena:

— instrumenti iz odstavka 3,

— instrumenti iz člena 16(3) Direktive 73/239/EGS,

— podrejene terjatve in instrumenti iz člena 35 in člena 36(3) Direktive 2000/12/ES.

Kadar ima začasno v lasti delnice ali deleže druge kreditne institucije, investicijskega podjetja, finančne institucije, zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga za dajanje finančne pomoči pri reorganizaciji in finančni rešitvi tega subjekta, lahko pristojni organ odstopi od določb o odbitku iz točke (a) in (b) tretjega pododstavka.

Kot druga možnost za odbitek postavk iz točke (a) in (b) tretjega pododstavka, ki jih ima zavarovalnica v kreditnih institucijah, investicijskih podjetjih in finančnih institucijah, lahko države članice svojim zavarovalnicam smiselno dovolijo uporabo metod 1, 2 ali 3 Priloge I k Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2002/87/ES z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu (*****). Metoda 1 (računovodska konsolidacija) se uporablja samo, če je pristojni organ prepričan o stopnji celostnega upravljanja in notranjega nadzora v zvezi s subjekti, ki so vključeni v obseg konsolidacije. Izbrana metoda se sčasoma uporablja na dosleden način.

Države članice lahko določijo, da za izračun minimalnega kapitala, kakor je določeno v tej direktivi, zavarovalnicam, za katere se uporablja dopolnilni nadzor v skladu z Direktivo 98/78/ES ali dopolnilni nadzor v skladu z Direktivo 2002/87/ES, ni treba odštevati postavk iz točk (a) in (b) tretjega pododstavka tega člena, ki so v lasti kreditnih institucij, investicijskih podjetij, finančnih institucij, zavarovalnic in pozavarovalnic ali zavarovalnih holdingov, ki so vključeni v dopolnilni nadzor. Za namene znižanja udeležb iz tega odstavka, udeležba pomeni udeležbo v smislu člena 1(f) Direktive 98/78/ES.

(*) UL L 330, 5.12.1998, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

(**) UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

(***) UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/87/ES (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

(****) UL L 141, 11.6.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

(*****) UL L 35, 11.2.2003, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.“

▼B

(9) člen 28(2) se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z:

„(a) prvi rezultat:

4 % delež matematičnih rezervacij, ki se nanašajo na neposredno poslovanje in sprejete obveznosti pozavarovanja brez odbitkov prenosov pozavarovanja, se pomnoži z razmerjem, za zadnje poslovno leto, celotnih matematičnih rezervacij brez prenosov pozavarovanja do bruto celotnih matematičnih rezervacij. Navedeno razmerje v nobenem primeru ne sme biti nižje od 85 %; na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, zavarovalnica predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega organa se lahko izterljive količine namenskih družb iz člena 46 Direktive 2005/68/ES tudi odbijejo kot pozavarovanje.“;

(b) prvi pododstavek točke (b) se nadomesti z:

„(b) drugi rezultat:

za police, na katerih rizični kapital ni negativna številka, se 0,3 % delež takšnega kapitala, ki ga sklene zavarovalnica, pomnoži z razmerjem, za zadnje poslovno leto, celotnega rizičnega kapitala, zadržanega kot obveznost podjetja po prenosih pozavarovanja in retrocesijah do celotnega ogroženega kapitala brez prenosov pozavarovanja; to razmerje v nobenem primeru ne sme biti nižje od 50 %. Na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, zavarovalnica predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega organa se lahko izterljive količine namenskih družb iz člena 46 Direktive 2005/68/ES tudi odbijejo kot pozavarovanje.“;

(10) vstavi se naslednji člen 28a:

„Člen 28a

Minimalni kapital za življenjske zavarovalnice, ki izvajajo dejavnosti pozavarovanja

1. Vsaka država članica uporablja za zavarovalnice, ki imajo sedež na njihovem ozemlju, določbe členov od 35 do 39 Direktive 2005/68/ES glede njihovih sprejetih obveznosti pozavarovanja, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) pobrane pozavarovalne premije presegajo 10 % njihovih skupno prejetih premij;

(b) pobrane pozavarovalne premije presegajo 50 000 000 EUR;

(c) zavarovalno-tehnične rezervacije, ki izhajajo iz njihovih sprejetih obveznosti pozavarovanj, presegajo 10 % njihovih skupno prejetih premij.

▼B

2. Vse države članice lahko za življenjsko zavarovalnico iz odstavka 1 tega člena, ki ima sedež na njihovem ozemlju, uporabijo določbe iz člena 34 Direktive 2005/68/ES, glede njihovih dejavnosti pozavarovanja, če je izpolnjen eden od pogojev iz navedenega odstavka 1.

V tem primeru zadevna država članica zahteva, da so vsa sredstva življenjske zavarovalnice, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s sprejetimi obveznostmi pozavarovanja, ločena, upravljana in organizirana ločeno od neposrednih zavarovalnih dejavnosti življenjskih zavarovalnic, brez kakršne koli možnosti prenosa. V takem primeru in le kar zadeva sprejete pozavarovalne dejavnosti za življenjsko zavarovalnico ne veljajo členi 22 do 26.

Vsaka država članica zagotovi, da njihovi pristojni organi preverijo ločitev iz drugega pododstavka.“;

▼C1

(11) člen 38(4) se nadomesti z:

▼B

„4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastila za zmanjšanje znižanja minimalnega kapitala na podlagi pozavarovanja, kakor je določen v skladu s členom 28, če:

(a) se je po preteklem poslovnem letu bistveno spremenila vrsta ali kakovost pozavarovalnih pogodb;

(b) ne obstaja nikakršen ali omejen prenos po pozavarovalnih pogodbah.“.

NASLOV X

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 61

Pridobljene pravice obstoječih pozavarovalnic

1. Za pozavarovalnice, za katere se uporablja ta direktiva in so pridobile dovoljenje ali bile upravičene za opravljanje dejavnosti pozavarovanja v skladu z določbami držav članic, v katerih so imele svoj sedež pred 10 decembrom 2005, se šteje, da so skladno s členom 3 pridobile dovoljenje.

Vendar so obvezane izpolnjevati določbe te direktive glede izvajanja dejavnosti pozavarovanja in zahtev, določenih v členu 6(a), (c), (d), členih 7, 8 in 12 ter členih od 32 do 41 od 10 decembra 2007.

2. Države članice lahko pozavarovalnicam iz odstavka 1, ki do 10 decembra 2005 niso v skladu s členi 6(a), 7, 8 in členi od 32 do 40, v obdobju do 10 decembra 2008, da izpolnijo takšne zahteve.

▼B

Člen 62

Pozavarovalnice, ki končujejo s svojo dejavnostjo

1. Za pozavarovalnice, ki so do 10 decembra 2007 prenehale s sklepanjem novih pogodb o pozavarovanju in svoj obstoječi portfelj izključno upravljajo, da bi prenehale s svojo dejavnostjo, se ta direktiva ne uporablja.

2. Države članice sestavijo seznam zadevnih pozavarovalnic in ga pošljejo vsem ostalim državam članicam.

Člen 63

Prehodno obdobje za člena 57(3) in 60(6)

Država članica lahko odloži uporabo določb iz člena 57(3) te direktive, ki spreminja člen 15(3) Direktive 73/239/EGS, in določb iz člena 60(6) te direktive do 10 decembra 2008.

Člen 64

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 10 decembra 2007. Komisiji nemudoma posredujejo besedila teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice posredujejo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 65

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 66

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

Oblike pozavarovalnic:

— v primeru Kraljevine Belgije: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“,

— v primeru Češke republike: „akciová společnost“,

— v primeru Kraljevine Danske: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“,

— v primeru Zvezne republike Nemčije: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“,

— v primeru Republike Estonije: „aktsiaselts“,

— v primeru Helenske republike: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“,

— v primeru Kraljevine Španije: „sociedad anónima“,

— v primeru Francoske republike: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ in „mutuelles régies par le code de la mutualité“,

▼M3

— v primeru Republike Hrvaške: „dioničko društvo“,

▼B

— v primeru Irske: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“,

— v primeru Italijanske republike: „società per azioni“,

— v primeru Republike Ciper: „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές“ ή „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση“,

— v primeru Republike Latvije: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“,

— v primeru Republike Litve: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“,

— v primeru Velikega vojvodstva Luksemburg: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“,

— v primeru Republike Madžarske: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe“,

— v primeru Republike Malte: „limited liability company/kumpannija tà responsabbiltà limitata“,

— v primeru Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“,

— v primeru Republike Avstrije: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“,

— v primeru Republike Poljske: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“,

— v primeru Portugalske republike: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“,

— v primeru Republike Slovenije: „delniška družba“,

— v primeru Slovaške republike: „akciová spoločnost“,

▼B

— v primeru Republike Finske: „keskinäinen vakuutusosakeyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosake-yhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“,

— v primeru Kraljevine Švedske: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“,

— v primeru Združenega kraljestva: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd's“.

▼B

PRILOGA II

Prilogi I in II k Direktivi 98/78/ES se nadomestita z:

"PRILOGA I

IZRAČUNAVANJE PRILAGOJENE KAPITALSKE USTREZNOSTI ZAVAROVALNIC IN POZAVAROVALNIC

1. IZBIRA METODE IZRAČUNAVANJA IN SPLOŠNA NAČELA

A. Države članice zagotovijo, da se izračun prilagojene kapitalske ustreznosti zavarovalnic in pozavarovalnic iz člena 2(1) opravlja v skladu z eno od metod, opisanih v točki 3. Vendar lahko država članica predvidi, da pristojni organi pooblastijo ali naložijo uporabo metode, določene v točki 3, ki ni ista, kot jo je izbrala država članica.

B. **Sorazmernost**

Izračun prilagojene kapitalske ustreznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice upošteva sorazmerni delež, ki ga ima udeleženo podjetje v svojem povezanem podjetju.

„Sorazmerni delež“ pomeni v primerih, ko se uporablja metoda 1 ali metoda 2, opisana v točki 3, delež vpisanega kapitala, ki ga ima udeleženo podjetje posredno ali neposredno, ali ko se uporablja metoda 3, opisana v točki 3, odstotke, ki se uporabljajo za izdelavo konsolidiranih računovodskih izkazov.

Ne glede na uporabljeno metodo je v primeru, ko je povezano podjetje hčerinsko podjetje in ne dosega kapitalske ustreznosti, treba upoštevati celotni primanjkljaj kapitala hčerinskega podjetja.

Ko pa je po mnenju pristojnih organov odgovornost matičnega podjetja, ki ima v lasti delež kapitala, strogo in nedvoumno omejena na ta delež kapitala, lahko taki pristojni organi dovolijo, da se primanjkljaj kapitala hčerinskega podjetja upošteva sorazmerno.

Kadar med nekaterimi podjetji v zavarovalniški ali pozavarovalniški skupini ni kapitalskih povezav, pristojni organ odloči kateri sorazmerni delež se upošteva.

C. **Odprava dvojne uporabe elementov minimalnega kapitala**

C.1 *Splošno obravnavanje elementov minimalnega kapitala*

Ne glede na metodo, ki se uporablja za izračunavanje prilagojene kapitalske ustreznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice, je treba odpraviti dvojno uporabo elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital med različnimi zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, upoštevanimi pri tem izračunavanju.

Zato je treba pri izračunavanju prilagojene kapitalske ustreznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice in kjer metode, opisane v točki 3, tega ne predvidijo, odpraviti naslednje zneske:

— vrednost vseh sredstev te zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki predstavlja financiranje elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital ene od njenih povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic,

▼B

— vrednost vseh sredstev zavarovalnice ali pozavarovalnice, povezane s to zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki predstavlja financiranje elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital te zavarovalnice ali pozavarovalnice,

— vrednost vseh sredstev zavarovalnice ali pozavarovalnice, povezane s to zavarovalnico, ki predstavlja financiranje elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital katere koli druge zavarovalnice ali pozavarovalnice, povezane s to zavarovalnico ali pozavarovalnico.

C.2 *Obravnavanje nekaterih elementov*

Brez poseganja v določbe oddelka C.1:

— rezerve iz dobička in prihodnji dobički, ki nastajajo v povezani življenjski zavarovalnici ali povezani življenjski pozavarovalnici zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero se izračunava prilagojena kapitalske ustreznost, in

— ves vpisani, vendar nevplačani kapital zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je povezana z zavarovalnico ali pozavarovalnico, za katero se izračunava prilagojena kapitalske ustreznost,

se lahko vključi v izračun samo, če izpolnjuje pogoje za kritje zahteve minimalnega kapitala tega povezanega podjetja. Vendar se ves vpisani, toda nevplačani kapital, ki predstavlja možno obveznost udeleženega podjetja, v celoti izloči iz izračuna.

Vpisani, vendar nevplačani kapital udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki predstavlja možno obveznost povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice, se prav tako izloči iz izračuna.

Vpisani, vendar nevplačani kapital povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki predstavlja možno obveznost druge povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice iste udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, se izloči iz izračuna.

C.3 *Prenosljivost*

Če pristojni organi menijo, da nekateri elementi, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice, razen navedenih v oddelku C.2, dejansko ne morejo biti na razpolago za pokrivanje zahteve minimalnega kapitala udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero se izračunava prilagojena kapitalska ustreznost, se ti elementi lahko vključijo v izračun samo, v kolikor izpolnjujejo pogoje za kritje zahteve minimalnega kapitala povezanega podjetja.

C.4 Vsota elementov, navedenih v oddelkih C.2 in C.3, ne sme presegati zahteve po minimalnemu kapitalu povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice.

D. **Odprava ustvarjanja kapitala znotraj skupine**

Pri izračunavanju prilagojene kapitalske ustreznosti se ne upoštevajo elementi, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital, izhajajoči iz vzajemnega financiranja med zavarovalnico ali pozavarovalnico in:

— povezanim podjetjem,

— udeleženim podjetjem,

▼B

— drugim podjetjem, ki so povezana z udeleženim podjetjem.

Nadalje se ne upoštevajo elementi, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital zavarovalnice ali pozavarovalnice, povezane z zavarovalnico ali pozavarovalnico, za katero se izračunava prilagojena kapitalska ustreznost, ko element izhaja iz vzajemnega financiranja s katerim koli drugim podjetjem, ki je povezano s to zavarovalnico ali pozavarovalnico.

Vzajemno financiranje zlasti obstaja, ko ima zavarovalnica, pozavarovalnica ali katero od povezanih podjetij delnice ali posoja drugemu podjetju, ki ima posredno ali neposredno element, ki izpolnjuje pogoje za minimalni kapital prvega podjetja.

E. Pristojni organi zagotovijo, da se prilagojena kapitalska ustreznost izračunava tako pogosto, kakor je določeno v direktivah 73/239/EGS, 91/674/EGS, 2002/83/ES in 2005/68/ES za izračunavanje minimalnega kapitala zavarovalnic ali pozavarovalnic. Vrednost aktive in pasive se oceni v skladu z ustreznimi določbami direktiv 73/239/EGS, 91/674/EGS, 2002/83/ES in 2005/68/ES.

2. UPORABA METOD IZRAČUNAVANJA

2.1 **Povezane zavarovalnice in povezane pozavarovalnice. Prilagojena kapitalska ustreznost se izračuna v skladu s splošnimi načeli in metodami, določenimi v tej prilogi.**

Pri vseh metodah se v primeru, ko ima zavarovalnica ali pozavarovalnica več kot eno povezano zavarovalnico ali pozavarovalnico, prilagojena kapitalska ustreznost izračuna z integriranjem vsake od teh povezanih zavarovalnic ali povezanih pozavarovalnic.

V primerih zaporedne udeležbe (na primer, ko je zavarovalnica ali pozavarovalnica udeležena zavarovalnica v drugi zavarovalnici ali pozavarovalnici, ki je tudi udeležena zavarovalnica v neki zavarovalnici ali pozavarovalnici), se prilagojena kapitalska ustreznost izračunava na ravni vsake udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki ima najmanj eno povezano zavarovalnico ali povezano pozavarovalnico.

Države članice lahko opustijo izračunavanje prilagojene kapitalske ustreznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice:

— če je zavarovalnica ali pozavarovalnica povezano podjetje druge zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v isti državi članici, in se to povezano podjetje upošteva pri izračunavanju prilagojene kapitalske ustreznosti udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, ali

— če je zavarovalnica ali pozavarovalnica povezano podjetje zavarovalnega holdinga, ki ima registrirani sedež v isti državi članici kot zavarovalnica ali pozavarovalnica in se pri izračunavanju upoštevata zavarovalni holding in povezana zavarovalnica ali povezana pozavarovalnica.

▼B

Države članice lahko tudi opustijo izračunavanje prilagojene kapitalske ustreznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice, če je ta zavarovalnica ali pozavarovalnica povezana z drugo zavarovalnico, pozavarovalnico ali zavarovalnim holdingom, ki ima registrirani sedež v drugi državi članici, in če se pristojni organi držav članic dogovorijo, da dodelijo izvajanje dopolnilnega nadzora pristojnemu organu slednje države članice.

V vsakem primeru se opustitev prizna samo, če so pristojni organi prepričani, da so elementi, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital zavarovalnic ali pozavarovalnic, vključeni v izračunavanje, ustrezno porazdeljeni med temi podjetji.

Države članice lahko predvidijo, da tam, kjer ima povezana zavarovalnica ali povezana pozavarovalnica registrirani sedež v državi članici, ki ni ista kot država registriranega sedeža zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katero se izračunava prilagojena kapitalska ustreznost, izračun upošteva v zvezi s povezanim podjetjem stanje kapitalska ustreznost, kot ga ocenijo pristojni organi te druge države članice.

2.2 **Posredniški zavarovalni holdingi**

Pri izračunavanju prilagojene kapitalske ustreznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je udeležena v povezani zavarovalnici, povezani pozavarovalnici ali zavarovalnici ali pozavarovalnici države nečlanice preko zavarovalnega holdinga, se upošteva položaj posredniškega zavarovalnega holdinga. Samo za namen tega izračuna, ki ga je treba narediti v skladu s splošnimi načeli in metodami, opisanimi v tej prilogi, se ta zavarovalni holding obravnava, kot da je zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero so kapitalske zahteve enake nič in kot da zanjo veljajo isti pogoji, določeni v členu 16 Direktive 73/239/EGS, v členu 27 Direktive 2002/83/ES ali v členu 36 Direktive 2005/68/ES glede elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital.

2.3 **Povezane zavarovalnice države nečlanice in povezane pozavarovalnice države nečlanice**

Pri izračunavanju prilagojene kapitalske ustreznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je udeleženo podjetje v zavarovalnici ali pozavarovalnici države nečlanice, se slednja obravnava izključno za namene tega izračuna, po analogiji s povezano zavarovalnico ali povezano pozavarovalnico, ob uporabi splošnih načel in metod, opisanih v tej prilogi.

Vendar pa v primeru, ko drava nečlanica, v kateri ima to podjetje registrirani sedež, zahteva od nje pridobitev dovoljenja in ji nalaga zahteve glede kapitalske ustreznosti, ki so vsaj primerljive z zahtevami, določenimi v Direktivah 73/239/EGS, 2002/83/ES ali 2005/68/ES, ob upoštevanju elementov kritja te zahteve, lahko države članice predvidijo, da izračuni glede tega podjetja upoštevajo kapitalske zahteve in elemente, ki izpolnjujejo pogoje te zahteve, kot jih določi zadevna država nečlanica.

2.4 **Povezane kreditne institucije, investicijska podjetja in finančne institucije**

Pri izračunavanju prilagojene kapitalske ustreznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je udeleženo podjetje v kreditni instituciji, investicijskem podjetju ali finančni instituciji, se smiselno uporabljajo pravila, določena v členu 16 Direktive 73/239/EGS, členu 27 Direktive 2002/83/ES in v členu 36 Direktive 2005/68/ES

▼B

o odštetju takšnih udeležb, pa tudi določbe o sposobnosti držav članic, da pod določenimi pogoji dovolijo nadomestne metode in dovolijo, da se takšne udeležbe ne odštejejo.

2.5 **Nerazpoložljivost potrebnih podatkov**

Kadar podatki, potrebni za izračun prilagojene kapitalske ustreznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice glede povezanega podjetja z registriranim sedežem v državi članici ali državi nečlanici zaradi katerega koli razloga niso na razpolago pristojnim organom, se knjigovodska vrednost tega podjetja v udeleženi zavarovalnici ali pozavarovalnici odšteje od elementov, ki izpolnjujejo pogoje za prilagojen minimalni kapital. V tem primeru nerealizirani kapitalski dobički, ki so povezani s tako udeležbo, niso dovoljeni kot element, ki izpolnjuje pogoje za prilagojen minimalni kapital.

3. METODE IZRAČUNAVANJA

Metoda 1: **Metoda odštevanja in seštevanja**

Prilagojena kapitalska ustrežnost udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice je razlika med:

(i) vsoto:

(a) elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice; in

(b) sorazmernim deležem udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice v elementih, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice;

in

(ii) vsoto:

(a) knjigovodske vrednosti udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice; in

(b) zahtevanega kapitala udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice; in

(c) sorazmernim deležem zahtevanega kapitala povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice.

Kjer je udeležba v povezani zavarovalnici ali pozavarovalnici v celoti ali deloma sestavljena iz posrednega lastništva, točka (ii)(a) vključuje vrednost takega posrednega lastništva, ob upoštevanju ustreznih zaporednih interesov; in točk (i)(b) in (ii)(c) vključujejo ustrezne sorazmerne deleže elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital povezane zavarovalnice oziroma pozavarovalnice.

Metoda 2: **Zahteva metode odštevanja**

Prilagojena kapitalska ustreznost udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice je razlika med:

(i) vsoto elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice;

in

(ii) vsoto:

(a) zahtevani kapital udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice; in

▼B

(b) sorazmernega deleža zahtevanega kapitala povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice.

Pri vrednotenju elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital, se deleži v smislu te direktive vrednotijo po kapitalski metodi v skladu z možnostjo, določeno v členu 59(2)(b) Direktive 78/660/EGS.

Metoda 3: **Računovodska metoda, ki temelji na konsolidaciji**

Izračun prilagojene kapitalske ustreznosti udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice se izdela na osnovi konsolidiranih računovodskih izkazov. Prilagojena kapitalska ustreznost udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice je razlika med elementi, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital, izračunani na osnovi konsolidiranih podatkov, in:

(a) bodisi vsote zahtevanega kapitala udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice in sorazmernih deležev zahtevanega kapitala povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic, temelječe na odstotkih, ki se uporabljajo za izdelavo konsolidiranih računovodskih izkazov;

(b) ali kapitalske zahteve, izračunane na osnovi konsolidiranih podatkov.

Določbe direktiv 73/239/EGS, 91/674/EGS, 2002/83/ES in 2005/68/ES veljajo za izračunavanje elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital in kapitalske zahteve, temelječe na konsolidiranih podatkih.

▼B

PRILOGA II

DOPOLNILNI NADZOR ZA ZAVAROVALNICE IN POZAVAROVALNICE, KI SO HČERINSKA PODJETJA ZAVAROVALNEGA HOLDINGA, ZAVAROVALNICE ALI POZAVAROVALNICE DRŽAVE NEČLANICE

1. V primeru dveh ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic iz člena 2(2), ki so hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice in ki so ustanovljene v različnih državah članicah, morajo pristojni organi zagotoviti, da se metoda, opisana v tej prilogi, dosledno uporablja.

   Pristojni organi izvajajo dopolnilni nadzor tako pogosto, kakor je določeno v direktivah 73/239/EGS, 91/674/EGS, 2002/83/ES in 2005/68/ES za izračunavanje minimalnega kapitala zavarovalnic in pozavarovalnic.

2. Države članice lahko opustijo izračunavanje, ki je predvideno v tej prilogi v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico:

   — če je ta zavarovalnica ali pozavarovalnica povezano podjetje druge zavarovalnice ali pozavarovalnice in če se upošteva pri izračunavanju, predvidenem v tej prilogi, ki se opravlja za to drugo podjetje,

   — če imajo ta zavarovalnica in pozavarovalnica ter ena ali več drugih zavarovalnic oziroma pozavarovalnic, ki so pridobile dovoljenje v isti državi članici, kot svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, zavarovalnico ali pozavarovalnico države nečlanice, in se zavarovalnica oziroma pozavarovalnica upošteva pri izračunavanju, predvidenem v tej prilogi, ki se opravlja za eno od teh drugih podjetij,

   — če imajo ta zavarovalnica ali pozavarovalnica ter ena ali več drugih zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki so prejele dovoljenje v drugih državah članicah, kot svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, zavarovalnico ali pozavarovalnico države nečlanice, in je bil v skladu s členom 4(2) sklenjen sporazum, ki podeljuje izvajanje dopolnilnega nadzora, zajetega v tej prilogi, nadzornemu organu druge države članice.

   V primeru zaporednih udeležb (na primer: zavarovalni holding ali zavarovalnica ali pozavarovalnica države nečlanice, ki je sama v lasti drugega zavarovalnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice), lahko države članice uporabljajo izračune, predvidene v tej prilogi samo na ravni končnega matičnega podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je zavarovalni holding, zavarovalnica ali pozavarovalnica države nečlanice.

3. Pristojni organi zagotovijo, da se opravljajo izračuni, analogni izračunom, opisanim v Prilogi I, na ravni zavarovalnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice.

   Analogija je sestavljena iz uporabe splošnih načel in metod, opisanih v Prilogi I na ravni zavarovalnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice.

▼B

Samo za namen tega izračuna se matično podjetje obravnava, kot da je zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero velja:

— da so kapitalske zahteve enake nič, ko je zavarovalni holding,

— zahtevani kapital, določen v skladu z načeli točke 2.3 Priloge I, ko je zavarovalnica ali pozavarovalnica države nečlanice,

in zanjo veljajo isti pogoji, kot so določeni v členu 16 Direktive 73/239/EGS, v členu 27 Direktive 2002/83/ES in v členu 36 Direktive 2005/68/ES glede elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital.

4. **Nerazpoložljivost potrebnih podatkov**

Ko podatki, potrebni za izračun, predviden v tej prilogi, glede povezanega podjetja z registriranim sedežem v državi članici ali državi nečlanici zaradi katerega koli razloga niso na voljo pristojnim organom, se knjigovodska vrednost tega podjetja v udeleženem podjetju odšteje od elementov, ki izpolnjujejo pogoje za izračun, predviden v tej prilogi. V tem primeru nerealizirani kapitalski dobički, povezani s tako udeležbo, niso dovoljeni kot element, ki izpolnjuje pogoje za izračun.".